

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

15

EGA
VED ÅRHUS
ungdoms
højskole

Egaa-Bogen

Elevforeningens Aarskrift
1972

Egå ungdomshøjskole

Udgivet af elevforeningen 1972

Indhold

En hilsen	5
50-års jubilæum den 4. november 1971	7
Fagtilbud og fagvalg	11
Diverse arrangementer	15
Grundtvig mosaik	17
London	25
Alternativ livsform – Alternativ undervisning	28
Myginds jubilæum	35
Gode venner	39
Til 10-års jubilæarerne – og lidt om nogle af dem	40
Institutionens generalforsamlinger	51
Forskelligt	53
Kursister	57

En hilsen

I anledning af skolens jubilæum sidste år blev en del stof udeladt af sidste Egåbog. Denne udgave vil råde bod på det ved at rumme 2 års skole- og foreningsstof.

Forstanderens traditionelle artikel om årets gang på skolen er delt ud i flere artikler af forskellige medarbejdere. Det vil måske blive opfattet som en lille ændring, der ikke behøver at blive fremhævet. Alligevel fortæller den om en tendens i tiden, der stræber mod at flere og flere – også udadtil – er med til at markere en skole. En udvikling som også vi gerne vil være med til at fremme.

Alle ansatte på Egå ungdomshøjskole håber, at denne bog vil blive vel modtaget. Måske vil den kunne sætte tanker i gang hos læserne. Skulle det ske, anser vi det for at være en god baggrund, hvorpå vi kan ønske alle en god jul og et godt nytår.

Personalet på Egå ungdomshøjskole

50 års jubilæum den 4. november 1971

Dagen startede med, at bestyrelsen, Dorthe og Tage Bomholt, Karin og Tage Dybkjær og repræsentanter for skolens personale mødtes ved Anders Bomholts gravsted på Egå kirkegård. Bestyrelsens næstformand og elev fra første elevhold, Jes Thomsen, udtrykte skolens taknemlighed over det initiativ, som Anders Bomholt havde taget for 50 år siden, der bevirkede, at Egå efterskole var blevet startet. Samtidig med nedlæggelsen af en krans ved gravstedet blev der lagt en krans på gravstedet for skolens første forstanderpar Ingeborg og Ejnar Pedersen i Vrå.

Efter den lille højtidelighed på Egå kirkegård var der reception på skolen. Flere var mødt op med gaver, og mange blomster blev i dagens anledning bragt til skolen. Det vil være umuligt her at fortælle om de mange ting, som skolen modtog, vi vil blot endnu engang takke alle, der også på denne måde var med til at festliggøre dagen.

Kl. 17 fortsatte jubilæet med et møde i gymnastiksalen. Formanden, Frede Bak, bød velkommen til de mange deltagere fra første elevhold, tidligere lærere, det tidligere forstanderpar, institutionens medlemmer og andre af skolens venner, repræsentanter fra foreningerne, og fra ministeriet, eftermiddagens taler K. Helveg Petersen, og mange flere. Frede Bak mindedes Anders Bomholt og skolens første forstanderpar. Han sagde bl. a.: »Mere end nogen andre kan vi takke dem for, at skolen blev oprettet. Og ligeledes kan vi takke dem for, at skolen fik det forløb og sigte, som mange af os har været glade for«. Frede Bak nævnte derefter, at efterskolens tilbud havde sigte mod unge, der var gået ud af folkeskolen. På samme måde var det også i dag. Der blev refereret til tidl. forstander Dybkjærs formulering, at efterskolen skulle sigte mod at forberede unge til arbejde og fritid i fremtidens samfund. Formanden syntes, at Tage Dybkjærs formulering stadigvæk skulle stå som motto for ungdomshøjskolens arbejde. Han sluttede sin velkomst med det håb, at det også i fremtiden ville være muligt at få unge lærere til at gå ind i den livsform, som fandtes på de frie skoler, hvor elevernes tilværelse er det alt afgørende.

Efter en fællessang fik fhv. minister K. Helveg Petersen ordet. Efter at have ønsket skolen til lykke med jubilæet gik han over til at sige noget om fremtidens udfordring. Han ridsede vor nuværende situation op i dystre vendinger. Oprustningen har aldrig været så stor i klodens historie, som den er

i dag. Udplyndringen af jorden er enorm, forureningen uoverskuelig, befolkningstilvæksten eksplosionsagtig, og afstanden mellem den økonomiske udvikling i de fattige lande og i de rige lande forøges mere og mere. Han nævnte, at de tendenser, der dominerede udviklingen, ikke på nogen måde bar præg af at være velkoordinerede. Ligeledes pegede han på vor følelsesmæssige stærke binding til tanken om at ekspandere og højne levevilkårene uden at tage højde for prisen. Foredragsholderen anså det som et krisetegn, at den rige verden i dag beskæftigede sig mindre med udviklingslandenes problemer end tidligere. Ligesom det var et krisetegn, at vi i Danmark beskæftigede os for meget med de kortsigtede løsninger og for lidt med de langsigtede. I foredragets sidste del efterlyste Helveg Petersen en større styring af fremtiden. Dette kunne ske på forskellig måde, og han anviste nogle muligheder. Vi burde interessere os mere for det internationale ved bl. a. at rejse ud i verden og påtage os et ansvar, da »man ikke kan klare problemerne ved blot at sidde ved stearinlysene og diskutere«. Befolkningen skal i højere grad inddrages i beslutningsprocesserne på det lokale og på landsplan. Han anså et af 70ernes største problem for at være overføringen af de små enheders værdier til de store enheder. Han opfordrede tilhørerne til ikke at glemme det, der skrives mellem linierne. Når bønderne i det forrige århundrede var blevet foregangsmænd inden for andelsbevægelsen, i det kommunale liv og var blevet dygtige landmænd efter et højskoleophold, skyldes det ikke, at de havde været på en fagskole, men fordi de var sat i gang af noget uden for det materielle. »Grundtvigianismen havde aldrig været på finansloven, men den har alligevel haft en enorm betydning«. »Gang på gang ser vi denne forbindelse mellem åndelige bevægelser og samfundet i almindelighed, men vor tid er ikke rummelig nok«, sagde Helveg Petersen, og han efterlyste en debat om samfundsspørgsmål i hele befolkningen. Han sluttede sit meget indholdsrige foredrag med at citere en tidligere islandsk undervisningsminister, der på et nordisk møde sagde: »Fornuften er ved at erobre verden. Hensigtsmæssigheden har næsten fortrængt alle andre målestokke, men der findes også andre ting i verden. Jeg mener, at fornuften og hensigtsmæssigheden alt for længe har skubbet fantasien og intuitionen for langt til siden. Sandt at sige synes jeg, at vor tids hovedproblem er, at fantasien som skabende magt er bragt i fare. Det vi behøver foruden nye maskiner, foruden mere atomkraft, foruden nye raketter, det er en større skabende, vækkende, opbyggende og opmuntrende fantasi. Vi behøver en ny vurdering af vor viden«. På snakken efter foredraget kunne man mærke, at Helveg Petersen havde nået sine tilhørere med sin beskrivelse af vor nuværende situation og gennem sit syn på, hvordan fremtiden kunne formes.

Efter foredraget var der middag for ca. 100 gæster og ca. 70 kursister og lærere. De fleste af gæsterne spiste i spisesalen, mens 50 års jubilarene med ægtefæller spiste i den blå stue. Øvrige spiste i nogle undervisningslokaler. Skolens kok, Henning Gregersen, og hans flittige piger med assistance af lærere og kursister sørgede for på bedste måde, at ingen havde grund til at gå sultne fra bordene til det efterfølgende samvær i gymnastiksalen.

I salen viste Tage Dybkjær – med teknisk assistance af Frede Dybkjær – et interessant udpluk af sine mange farvelysbilleder med tilknytning til skolens historie. Dybkjær fortalte tillige levende og personligt fra de mange år som forstander ved efterskolen. Under ledelse af en tidligere lærer ved skolen, Vagn Pedersen, Århus, sang Vivokoret en række sange. Ved kaffebordet benyttede mange sig af muligheden for at ønske skolen til lykke. Mange gode ting blev fremhævet i talerne, som vi var glade for at høre.

Som det sikkert vil fremgå af referatet, var det en lang dag med et alsidigt indhold. Vi er glade for de mange hilsener, gaver og gode ønsker for fremtiden, som vi modtog omkring jubilæet. Og vi håber, at denne levende interesse må fortsætte for at holde skolen levedygtig.

Kjeld Krarup

Fagtilbud og fagvalg

Det principielle udgangspunkt for tilrettelæggelsen af de enkelte perioder og fagtilbud findes i skolens formålsformulering, som sigter på, at kursisterne skal præsenteres for de flest mulige sider af tilværelsen. Det vil sige, at en kursist i realiteten ikke udelukkende kan dyrke et bestemt interesseområde eller vælge fag, som satser på en bestemt uddannelse. Vi ønsker ikke at uddanne eksperter eller »fagidioter«. Eller sagt lidt mere højtideligt: skolen er ikke et springbræt til arbejdspladsen, men til livet. Livet er mangfoldigt, og vi ønsker gennem fagtilbuddene at stille kursisten over for denne mangfoldighed.

Derfor er der mange forskellige fag og emner, flere end skolens faste lærere har tid og evner til at dække. Men til gengæld har vi en god stab af timelærere til at hjælpe os. Jeg skal nævne et udpluk af de fag, vi har haft i 72, for at give et indtryk af spændvidden.

Etnografi, musik, sport, arkæologi, matematik, Sjællandsgade, sociologi, værkstedsteater, astrologi, børnelegeplads, sociale institutioner, fællesmarkedet, maskinskrivning, primitiv vævning, praktisk pædagogik, politiske arbejdsformer, gruppedynamik, overtro og magi, batik, mindretalsproblemer.

Det virker sikkert ret forvirrende med sådan en opremsning. Jeg har endda kun nævnt en mindre del af de fagtilbud, vi har haft. Det virker også ret forvirrende for kursisten at skulle beskæftige sig med så mange og vidt forskellige emner. Derfor har vi valgt at lave et periodeskema, frem for det timeskema, som vi kender fra folkeskolen.

Et kursus er delt op i perioder, i begyndelsen i korte perioder à en uge, senere længere perioder à 3 uger. For hver periode vælger kursisten et fag, som han beskæftiger sig med hele dagen perioden ud. Det betyder, at der blir samling og koncentration over et fag, ligeledes at man når mere i dybden. Ulempen viser sig ganske vist, hvis kursisten i periodens løb mister interessen for faget. Han må holde ud, uden mulighed for at beskæftige sig med andre fag, før en ny periode begynder. Men samtidig er det en alvorlig udfordring til ham og læreren til at finde en løsning på det manglende engagement.

Lidt om valget af fag. Alle fag er tilvalgsfag, det vil sige, at der ikke findes nogen obligatoriske fag, som kursisten *skal* have. Et stykke tid inden en periode begynder, samles alle til fællesmøde. De lærere, som ønsker

at undervise i den pågældende periode, fremkommer så med deres fagtilbud. Det kommer f. eks. til at se sådan ud:

Engelsk, børnepsykologi, foto, værkstedsteater.

Det er altså lærernes *tilbud*. Derefter fremkommer kursisterne med deres *ønsker*. Nu kommer udbuddet måske til at se sådan ud:

Engelsk, børnepsykologi, foto, værkstedsteater, astrologi, idéhistorie, sociale institutioner.

Nu er der 7 muligheder (såfremt der kan skaffes undervisere til dem alle). Ud af disse 7 skal vælges 5. Ved almindelig afstemning udelukkes så de fag, der er mindst tilslutning til. Resultatet kommer f. eks. til at se sådan ud:

Engelsk, foto, værkstedsteater, astrologi, idéhistorie.

Hver kursist vælger sig nu ind på ét af fagene efter interesse. Hvis der melder sig 20 til engelsk og kun 5 til astrologi, må vi forsøge at udligne det, så holdene blir nogenlunde lige store. Det kan kun ske ved hensyntagen til helheden på bekostning af egne specielle ønsker. Det volder os ofte stort hovedbrud. Men endnu er det da lykkedes. Sådan da.

Det er en spændende og udviklende proces, ikke mindst for læreren. Fordi han udfordres til at påtage sig fag, som ikke lige hører ind under hans sædvanlige fagområde. Det er udviklende for skolen som helhed, for det som bestemmer hvilke emner og fag vi beskæftiger os med, er mødet mellem lærerne og kursisterne. Der hvor lærernes tilbud brydes med kursistersnes ønsker.

Benny Alex

Diverse arrangementer

Tilsyneladende har der i det forløbne år ikke været så mange forskellige arrangementer som tidligere – men ved nærmere granskning af kalenderen, ja, så er forskellen ikke i antallet, men i placeringen, idet en del af de møder med forskellige mennesker, som før har været holdt i løbet af et kursus, har været samlet i ugen efter rejseperioderne.

Hvert hold kursister har haft lejlighed til at stifte bekendtskab med Finn Slumstrup, der har fortalt om amerikanske forhold og spillet beat- og jazz-plader, og med Hiralal Bose, der ved hvert besøg har haft tre hold til stillingsøvelser i Yoga og desuden har fortalt hele gruppen om Yoga. Der er vist kun et hold kursister, der ikke har hørt Johannes Vaabensted spille og fortælle, men i januar 71 gæstede han skolen, fortalte om Beethoven og spillede en masse dejlig musik – bl. a. Måneskinssonaten og Appassionata.

Ved en del af fællesmøderne har der været behandlet et bestemt emne, f. eks. religiøse forhold i Sovjet ved pastor H. K. Neerskov, høring om euforiserende stoffer ved overlæge Florian Sørensen, kriminalassistent Fr. Schmidt og lederen af dagcentret i Århus, Jeppe Nielsen.

Emnet kønssygdomme og prævention behandlede af Tone Andreasen, og ved et senere fællesmøde var der lejlighed til at høre om, hvordan mødrehjælpen i Århus arbejder.

Forstander Kurt Hansen, St. Restrup højskole, har holdt foredrag – hvordan var det nu – startede vi som firkantede og sluttede runde – eller forblev vi firkantede?

I vinteren 71/72 var der 3 offentlige arrangementer. Det første – 25. november – var et debatmøde om Danmark og fællesmarkedet, hvor redaktør Knud P. Pedersen og fhv. minister Per Federspiel var indledere. Ved det andet møde – 26. januar – fortalte pianisten Johs. Vaabensted om Robert Schumanns klaverværk »Carneval« og spillede værket bagefter.

Det tredje og sidste møde – 24. februar – var med forfatteren Tage Skou-Hansen, der fortalte om sit forfatterskab – især hans nyeste bog »Tredje halvleg«. Det var tre spændende aftener, som man faktisk godt kan undre sig over ikke havde større offentlig tilslutning.

Derimod var tilslutningen stor hin novemberaften, da pensionister fra Hjortshøj-Egå besøgte skolen. Alle aldersgrupper befandt sig godt i hinan-

dens selskab. Kursisterne underholdt på forskellig vis – fotograferede og lavede lysbilleder, som blev vist i aftenens løb til stor morskab for deltagerne.

En aften var der møde med rødstrømperne, og en anden aften var det sociologiholdet, der havde arrangeret møde med Krim.

Dramatikholdene har ved forskellige lejligheder vist, hvad de arbejdede med. Den største opgave – Døden – havde værkstedsteatergruppen.

Pejseaftenerne har været meget forskellige. Improviserede eller planlagte. Det vil føre for vidt at nævne alle – blot disse: dialektaften, musikalske venner, modeopvisning, loppemarked, Romeo og Julie, 4 talere med emnerne: min barndom på heden, holdere, en stille stund, fordele og ulemper ved mænd. Kort forberedelsestid var vist udmærket i dette tilfælde.

Mon ikke vi til næste elevmøde kan få en Lanciers? det er i hvert fald to ret store grupper, Frede Bak har lært denne dans.

Af fælles ture kan nævnes bus- og travetur til Moesgård, festival i Andebølle (med medbragte eller glemte madpakker), bustur til Kalø i november og sejltur med »Havskum den 2.« i maj.

Forskellige fester hører også med. Fødselsdagsfest. Lørdag-aften-fest med musik og sang leveret af Næsbygruppen. Karneval, hvor både en indianer, en gangster, en slangetømmer, en kat, Karius og Baktus o. s. v. var til stede.

Der kunne nævnes andre arrangementer af forskellig art – dette er blot et lille udpluk.

Else Jensen

Grundtvig mosaik

Ved elevstævnet d. 7. maj indeholdt eftermiddagens program bl. a. en »Grundtvig mosaik«. To af skolens lærere fortalte om Grundtvig og markerede således 100-året for hans død. Ind imellem sang en kvartet sange af den store digter, og mosaikken afsluttedes med et Grundtvig-digt, som nogle af skolens elever havde sat musik til, spillet og sunget i tidens beat-stil.

Vi gengiver hermed foredragene. I og III blev holdt af Benny Alex, II og IV af Elo Madsen. Sang og musik må vi af gode grunde udelade.

I

Vi, der er samlet her i dag, er en flok ganske almindelige mennesker med ganske almindelige meninger i et ganske almindeligt land. Hver dag stilles vi over for problemer, som vi må tage stilling til. Livsanskuelsesmæssige problemer, politiske problemer, sociale problemer. I ved også, at vi fra skolens side ønsker, at højskolen skal være et forum, hvor meninger og anskuelser brydes.

Men det er svært. De afklarede, dem der har fundet det rigtige svar på problemerne, fortæller os ofte, at vi bare skal mene som dem. Der opstilles systemer og båse, så det skal være lettere for os at lade os overbevise. Mange af os orker simpelthen ikke at tage stilling til alle de problemer, der ruller ind over os. Istedet vælger vi løsning nr. 2: flippet ud i passiviteten og ligegyldigheden.

Systemet eller flippet! Engagementet eller ligegyldigheden! Virkeligheden eller fantasien! Fornuften eller romantikken!

Vi vil ikke prøve at lokke den »rigtige« løsning i jer i dag, men vi vil stille jer over for en mand, der sad med akkurat samme valgmulighed som jer: systemet eller flippet? Vi vil fortælle gennem ord og sang, men det blir jeres opgave dels at lytte og dels at støve af. Problemerne i Grundtvigs tid – og hans kamp med dem – er 150 år gamle, de har samlet lidt støv, men hvis I gør jer umage med at tørre støvet af, vil I opdage, at jeres egen tids problemer ligger gemt bagved. Og ikke nok med det: i Grundtvig vil I få et udgangspunkt til at tage fat på dem.

2. juledag stod Grundtvig i faderens kirke hjemme i Udby på Sydsjæl-

land. Han var meget nervøs. Faderen havde spurgt ham, om han ville holde prædiken den dag, og det var første gang han fik lov.

Bagefter var han godt klar over, at det egentlig var gået meget godt, det eneste der irriterede ham var bare, at det havde været nødvendigt at pudse næsen to gange og endda spyttede et par gange for at få tudserne op af halsen.

Men selve prædikenens indhold var han meget godt tilfreds med. Han havde holdt en meget belærende tale om medlidenhed – og søgt at påvise, at virksomhed og almindelighed var uadskillelige fra den sande medlidenhed.

Se, den begivenhed gir et meget godt billede af ham og hans tid, som han naturligvis var præget meget af. Det var *oplysningstiden*, en tid hvor velfærdssamfundet blomstrede, ingen krige, vældige opsving i handel, industri og landbrug. Man havde efterhånden genvundet den ældgamle tro på, at mennesket trods alt er godt, og hvis vi er fornuftige og forstandige har vi verden i vores hule hånd. Men for alt i verden må vi ikke give fantasien og følelsen herredømmet, kun fornuften kan lede os ad rette vej.

Men når fornuften har herredømmet, så er det fornuften der skal bruges. Og fornuften er næsten altid blevet brugt til at lave ideologier og moralske regler med.

Grundtvig var præget af sin tids fornuftsyn, og derfor var det, at han stod og talte om den sande medlidenhed i Udby kirke den dag.

Nu skal vi møde Grundtvig nogle måneder senere, hvor han sad som tilhører i en sal som denne inde på *Ehlers Kollegium* i København.

Det var fætterten *Steffens*, der stod heroppe på talerstolen og forkyndte en masse nye tanker, som han lige var vendt hjem med fra Tyskland. Digteren *Oehlenschläger* sad der også og var vildt begejstret. Men Grundtvig forstod ikke ret meget af det, den begejstrede fætter stod og talte om . . . Det var noget med at han gjorde oprør imod, at fornuften skulle være det vigtigste, istedet sagde han, at vi først ved hvad det er at leve, når følelsen og fantasien fortrænger fornuften. Han henviste begejstret til *oldtiden*, for dengang følte man, at der var en åndelig verden bag den verden, vi kan opfatte med vores fornuft. Dengang var verden en helhed, hvor mennesket følte sig i forbindelse med naturen og guderne. Mennesket selv var en afglans af guderne.

Oehlenschläger blev så begejstret, at han besøgte Steffens og derefter gik hjem og skrev et langt digt om oldtiden. Digtet blev begyndelsen til en ny flip-periode, som man senere har kaldt *romantikken*.

Men Grundtvig forstod ikke meget af det nye. Først nogle år senere, da tiden selv gjorde ham moden til det, anede han sammenhængen. Det

var nede på Langeland på godset *Egeløkke*, hvor han var huslærer efter embedseksamen i teologi. Han blev vildt forelsket i fruén på godset, og derfor begyndte han at skrive gode vers. Han følte et digterkald, og da han samtidig studerede de gamle nordiske myter og sagn, begyndte det at dæmre for ham. Han blev lidt af en flipper og romantiker. Her på Langeland tilkæmpede han sig et romantisk livssyn, som lignede det, fætter Steffens havde talt om på Ehlers Kollegium nogle år tidligere:

Det er ligesom at leve på en ø. Vi er omgivet af et mægtigt hav, og vi aner, at der bagved havet findes et land, hvor alt er harmonisk og godt.

Dette land er vort egentlige hjem, men vi har afspærret os selv vejen med vores fornuft. Vi har kun to ting at sætte vores lid til: *poesien*, som med sin anelse og spontaneitet formår at svinge sig et stykke ud over havet – og *filosofien*, som ganske vist ikke kan flyve, fordi den har med fornuften at gøre, men den kan udforske øen og give regler for, hvordan vi lettest når til havet.

(Til forståelse af dette vil jeg anbefale en sammenligning af Grundtvigs digt *De levendes land* og Donovans *Atlantis*).

II

Grundtvigs digtning kom snart til at indeholde mere end romantiske billeder. Det store problem for ham i disse år blev at finde forholdet mellem romantik og kristendom. Ikke fordi han var optaget af romantikken. Ikke fordi han var optaget af kristendommen. Men fordi han så forfærdelig gerne ville finde ud af de to's betydning for menneskelivet.

Een ting var fælles for dem, fandt han da: man kom ingen vegne med fornuften. Og da det lige akkurat på den tid var på mode i præsteskabet at være fornuftige, oplyste som man sagde – de såkaldte rationalistiske præster kunne i deres søndagsprædiken godt finde på at indføre nogle råd om hvordan bønderne f. eks. skulle dyrke jorden – ja, så var det jo en kær pligt for Grundtvig at angribe og genere dem det bedste han kunne. Og det var slet ikke så lidt.

Det holder bare ikke. Det duer ikke. Han kan ikke løse problemerne og få ro over sig. Han kan ikke gennemskue tingene og kommer ind i en krise. Så vender han (det er i 1810) hjem til sin far i Udby for at være hjælpepræst. Ikke nok med det, han vender også hjem til sin fars gammel-lutherske, strenge kristendom, som hjælper ham gennem de næste få år. På kort tid oplever han en række nederlag i sager der ellers lå ham meget på hjerte: Danmark oplever at gå statsbankerot, broderlandet Norge

river sig løs, den store statsmand, Napoleon, som Grundtvig så op til, lider sit Waterloo, og endelig dør Grundtvigs far i 1813.

Tilmed kan Grundtvig på grund af sine heftige angreb på de rationalistiske præster ikke få noget embede – så alt i alt kan vi forstå at han virkelig ønsker at få fast grund under fødderne. Han kaster sig da ud i arbejdet – først og fremmest med historien, med Nordens gudeverden, for i det mindste at finde ud af hvad det vil sige at være dansk, men også med kristendommen, troen.

Problemet kunne nu formuleres lidt enklere – selv om han stadig ikke kunne løse det:

Hvordan forholder kristendommen sig til menneskelivet? Det var det som interesserede og optog Grundtvig. Menneskelivet.

III

Vi har nu set, hvordan Grundtvig var præget af sin tid, som var oplysnings-tiden og romantikken. Vi har også set, hvordan han vendte sig fra sin tid, fordi han ikke troede på dens løsninger. Istedet faldt han midlertidigt til ro i den gamle sejge lutherske kristendom, hvis fundament er Guds nåde og Bibelen.

Grundtvig var i mellemtiden alligevel blevet præst inde i *Vor Frelses Kirke* på Christianshavn – lige ved siden af hvor fristaden Christiania ligger nu – og han havde endda sluttet sig sammen med et par andre teologer for at bekæmpe de rationalistiske præster, der var begyndt at betvivle Bibelens autoritet som Guds inspirerede ord.

Alt imens Grundtvig rasede mod de rationalistiske teologer og iøvrigt ellers passede sit præstekald ude på Christianshavn, stod der en ung professor inde på universitetet og holdt forelæsninger for studenterne i den rationalistiske ånd. Det var professor Clausen. I august udsendte professoren sine tanker i en bog, og Grundtvig sprættede den op med det samme. Han blev ikke overrasket, da han læste den, det var kun hvad man kunne vente fra den kant. Alligevel greb han pennen, og kun 14 dage efter lå Grundtvigs modskrift i boghandelen side om side med professorens lærde bog. Grundtvigs skrift hed *Kirkens Gjenmæle mod Professor Clausen* og det mærkelige var, at det var dette skrift, der blev solgt istedet for professorens bog. Det blev endda trykt i 3 oplag på en uge.

Bogens indhold er også noget helt nyt, vel lige så overraskende for Grundtvig selv som for læserne. Ved at skrive dette skrift havde han pludselig fundet klarhed midt i al sin tvivl.

Sagen var nemlig, at han det sidste stykke tid var blevet præget af bibel-

kritikken, og han var begyndt at tvivle på, om Bibelen nu også var så ufejlbarlig, som han gik og troede. Hvis den ikke var Guds sande ord fra ende til anden, så ville det jo få konsekvenser for ham. Bibelen var et af fundamenterne i hans tro, og hvis Bibelen vaklede, kunne hans tro også let vakle.

I bogen tog han skridtet fuldt ud og indrømmede, at Bibelen måske ikke var 100 pct. historisk pålidelig. Men, sagde han, vi må passe på ikke at blande problemerne sammen. Kristendommen falder ikke for det. Én ting er nemlig om kristendommen er sand, en anden ting er hvad sand kristendom er. Den sande kristendom kan vi godt finde frem til (det er blot at studere kirkehistorien tilbage til oldkirken på Jesu tid) – men om kristendommen er sand må overlades til den enkeltes eget valg.

Men tilbage til hvad sand kristendom er. Grundtvig kiggede tilbage gennem kirkehistorien i sit forsøg på at finde et udtryk for den sande kristendom, et eller andet udtryk, som alle de rationalistiske præster ikke kunne skyde igennem med al deres lærde lærdom.

Han fandt ud af, at Bibelen jo ikke kan være det fundament, som kristendommen bygger på, alene af den simple grund, at kristendommen var til længe før Bibelens nye testamente blev skrevet. Bibelen er snarere et produkt af kristendommen, og den skal værdsættes som det den er, nemlig som vejleder for menigheden, ikke som tros-fundament.

Udtrykket for den sande kristne tro fandt han i *trosbekendelsen*, sådan som den lyder ved dåben. Trosbekendelsen har eksisteret så længe der har været kristne på jorden, den er ældre end Bibelen, og den kan ikke betvivles af de rationalistiske præster, netop fordi det er en *tros*-bekendelse. Lad dem så bare skyde på Bibelen, men den kristne tro kan de ikke rokke, fordi den hviler på trosbekendelsen og dermed på Jesus Kristus, som troen bekendes til.

Grundtvig havde med denne opdagelse, det historisk-kirkelige syn, brudt teologernes pavedømme. De havde jo hidtil haft eneret på at tolke Bibelen, fordi de var de klogeste, og dermed kunne de også bestemme, hvad de ulærde kirkegængere skulle tro på. De ulærde, folket, menigheden, behøvede ikke længere at høre på de lærdes ofte modstridende fortolkninger, de havde fundet et ben at stå på, som ikke kunne fejles væk under dem af teologiske argumenter.

IV

Jamen det er da en mageløs opdagelse! At kristendommen ikke bygger på Bibelen – men blot og bare på en bekendelse til troen. Og det er da klart at et menneske der virkelig har indset dette, *må* råbe lidt højt, *må* slå no-

get i bordet når andre lærde (det er altid lærde) vil gøre kristentro til et grammatisk eller et »juridisk« spørgsmål, et spørgsmål om lovens bogstav – eller måske slet ikke forstår hvad der bliver snakket om.

Men Grundtvigs iver fører til en injuriersag mod ham, og efter en hel masse vrøvl nedlægges han sit embede. Ovenikøbet bliver han et år efter (1827) idømt censur – han kan ikke længere skrive frit.

Han kaster sig da igen over arbejdet, studierne, og i somrene 1829, 30 og 31 rejser han til England. Disse tre rejser sætter ham igang med et nyt stort gennembrud, og i 1832, da han er 48 år, løser Grundtvig endelig det problem der var hans, det problem der vel er de flestes: *Hvad skal man stille op med det liv vi alle skal leve? Det liv der skal leves mellem fødsel og død?*

Lad os holde det fast et øjeblik.

Nu var Grundtvig virkelig rede til at løse det: Den første forudsætning var hans arbejde med danskheden, Danmarks historie, Nordens mytologi, sagnhistorien. Den anden forudsætning var hans arbejde med kristendommen, hans mageløse opdagelse af trosbekendelsen som det eneste holdbare fundament.

Det første han nu opdager er at den gammel-lutherske kristendom, den han overtog efter sin far, helt må forkastes. For den drejede det sig i livet om at forberede sig gennem bod, anger og omvendelse til døden og den belønning man derpå kunne få – den evige salighed.

Denne ideologi – for Grundtvig indser at dette er en ideologi – gør som alle andre af sin slags: forlanger at være mål, at mennesket bøjer sig for den, går ind under den.

Dette er ikke kristendom, dette er døden, siger Grundtvig. I stedet får han det syn at menneskelivet nok som vi kender det kan være fyldt med problemer og anfægtelser, men at der til dette menneskeliv kan komme et lys, et »julebud« som han siger, nemlig ordet fra Gud, troen. På den måde er kristendommen ikke længere en ideologi, men en gave.

Hele sit nye syn, hele sin løsning af problemet sammenfatter Grundtvig i ordene: *først menneske – siden kristen*.

Mennesket er altså ikke til for kristendommens skyld, men kristendommen er til for menneskets skyld.

På to måder bliver dette nye syn en befrielse for Grundtvig. For det første befries han for den uro og kamp han har stridt med sig selv og med andre. I ro og fordragelighed ser han sit liv til ende – ja det vil sige naturligvis kommer der tider hvor han må vredes og skælde ud, men sin ligevægt mister han ikke.

For det andet betyder: menneske først – siden kristen, at al menneskeligt samvær ikke længere er betinget af kristendommen, d. v. s. siger Grundtvig

vig, kristendommen giver ikke regler for hvordan mennesker skal have med hinanden at gøre. (Den er derimod et tilbud til dem, et budskab – og det er noget ganske andet). På den måde adskilles kultur og kristendom – og det er egentlig ganske overraskende. Men det var helt naturligt for Grundtvig, kristendommen var ikke nogen ideologi der presser sig ned over mennesket.

Den frihed mennesket således vandt på det kulturelle plan blev den næste sag Grundtvig gjorde til sin. Han blev en varm fortaler for *åndsfrihed* overalt, i kirke og skole, i hele samfundet; han fandt det ikke blot i pagt med nordisk tradition men simpelthen som en nødvendighed i et levende folk. Kirken skulle efter hans mening kun være en ydre ramme om den frie menighed, skolen skulle være eksamensfri og grundet på frivillighed, og samfundets politiske frihed skulle gælde for enhver tænkelig anskuelse.

Og mens det blandt de kristne var et dagligt spørgsmål om liv eller død at høre evangeliet, Guds ord, sådan var det i folket et spørgsmål om liv eller død at have åndsfrihed.

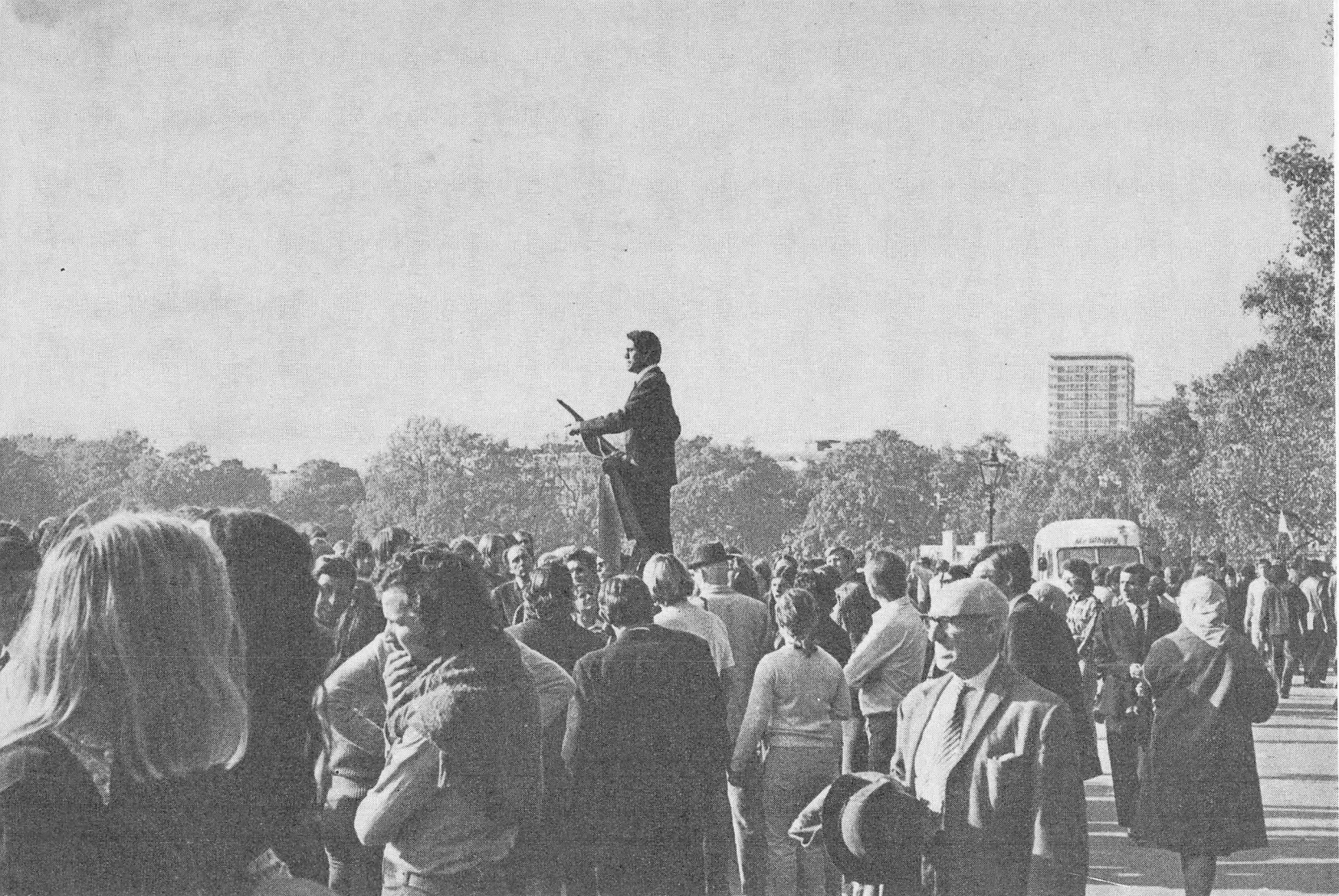
En naturlig del af hans indsats på det kulturelle område er hans tanker om højskolen. »Vi har skoler for døden« (i parentes bemærket: enhver skole med eksamen), »og vi har skoler for det andet liv, men lad os også få skoler for dette liv«, siger Grundtvig. Lad os få en højskole, en levende skole. En skole for dette liv.

Lad os til sidst nævne sproget. Det er naturligvis dansk. Men for Grundtvig har dette begreb, sproget, eller ORDET som han ville sige, en ganske særlig betydning ud over det at det er dansk. Det er ordet der gør at så mange mennesker som os i dag kan samles. Uden ordet var vi som får, var vi som døde. Først med ordet, sproget får mennesket eksistens som menneske. I ordet, i ordene, i sproget helt bogstaveligt tænker, lever, eksisterer et folk, og kun der. I ordet taler Gud til mennesket. Og kun der.

Grundtvig løste sit problem og fandt ud af hvad det var at være kristen og hvad det var at være menneske. Derfor er han aktuell den dag i dag, og ikke fordi det i år er 100 år siden han døde.

Benny Alex, Elo Madsen

London

Picadilly Circus – fredag aften. Vi har været i London ca. 4 timer og bombarderes med indtryk. Denne plet midt i Londons hjerte er noget for sig selv. Lyden af springvand sammen med bilmotorer frembringer en monoton støj, der alligevel gør, at man kan slappe af på øen midt på pladsen, hvor Eros statuen er anbragt – man er ligesom uden for det hele, tilskuer til det hektiske liv. På denne plads mødes to verdener – den travle londoner, der haster af sted fra arbejde, og unge teenagere, der tilsyneladende ikke har et bestemt mål for deres færden. Denne ø er samlingssted for Londons »hippier«. Tilsyneladende ænser de to grupper ikke hinanden, men »det etablerede samfunds repræsentanter« – politiet kommer en gang imellem ind på øen, stiller sig demonstrativt bag ved de unge, der har slået sig ned på fliserne, indtil de flytter sig. Så fjerner bobbierne sig, og kort efter er alt igen som før.

Atmosfæren på Picadilly Circus har vi ikke kunnet læse os til. Dog, af de 3 uger, rejseperioden varede, brugte vi de første 2 uger til at lære så meget som muligt om England, englænderne og de seværdigheder, vi i fællesskab havde aftalt at besøge. Derudover valgte hver elev emner alt efter interesse indenfor politik, sport, sundhedsvæsen, skolesystem osv. Hver dag beskæftigede vi os med det engelske sprog for at få de bedst mulige forudsætninger for en sproglig kommunikation med englænderne og være i stand til at forstå sproget – også når det blev talt af englændere til englændere.

Dette fik vi i allerhøjeste grad brug for søndag eftermiddag i Hyde Park, hvor vi havde afsat det meste af eftermiddagen til Speakers Corner – et hjørne af Hyde Park, der har fået dette navn, fordi alle på dette område kan stille sig op på en medbragt kasse eller stige og tale om problemer, der optager dem for øjeblikket. En fantastisk chance for at blive hørt af mange forskellige mennesker – en chance, som især mindretallene benytter sig af. Mange unge prøvede at få en samtale igang om Jesus og bar plakater, hvorpå de forklarede, hvorfor de havde valgt at følge ham. Andre meddelte deres tro på Jesus igennem sang og guitarspil. Det, der forbavsede mig mest, var, at der var repræsentanter – præster – fra både den engelske statskirke, som er protestantisk, og den katolske kirke. Begge

prøvede på at overbevise folk om, hvorfor netop et tilhørsforhold til denne trosretning ville være godt.

Af politiske emner hørte jeg om kommunisme – hvorfor det ville være godt for den engelske arbejder, hvis kommunisterne fik regeringsmagten. Nogle meter borte talte en om problemet Israel og de arabiske lande, en talte om, hvorfor man i England skulle afskaffe dronningen, en var fortaler for australsk uafhængighed, og en talte som medlem af det konservative parti. Mit indtryk var, at mange kom søndag efter søndag og talte om samme emne, hvilket kræver stor tålmodighed, da talerne hele tiden må besvare spidsfindige spørgsmål fra forsamlingen og finde sig i kommentarer, der kun har det formål at få talerne gjort til grin – tit udvikler det sig til rene orddueller mellem taler og tilhører, og nogle gange måtte taleren simpelthen stoppe, fordi 2 eller flere fra forsamlingen kom i højroret diskussion.

Midt i dette virvar af folk, der råbte, og folk, der gik fra taler til taler, kom jeg i snak med en amerikansk pige, der spurgte mig, om jeg vidste, hvad det kostede at komme på toilettet. I samtalens løb sagde hun, at hendes spørgsmål kun havde været et lidt fortvivlet forsøg på at komme i kontakt med en eller anden. Hun havde ikke snakket med nogen de sidste par dage og følte sig meget ensom mellem alle disse mennesker. Dette er nok ikke en speciel situation i en storby med ca. 15 mill. indbyggere plus en masse turister og sprogstuderende fra andre lande. Denne tilstrømning af fremmede gør måske også, at englænderne virker meget reserverede og uinteresserede i andre, men kommer man i kontakt, er de altid venlige og særdeles hjælpsomme.

Kontakt med englænderne opnås bedst på pub – et værtshus, hvor man kommer lige så meget for at møde venner og bekendte som for at få et glas øl. Disse pub'er har stor social betydning i England, fordi alle snakker med alle, og man kommer hinanden ved. Som regel har man sin stam-pub, hvor man kommer et par gange om ugen. Den mandlige del af befolkningen er på pub'erne langt i overtal, men lørdag sker det, at mand og kone følges ad. I hver pub er der normalt to eller tre afdelinger, hvor pub'ens gæster kan fordele sig, alt efter hvilket socialt tilhørsforhold de har. Denne adskillelse er ikke så stærk mere, måske fordi der altid sker mest i Public Bar, den afdeling, der er nederst på rangstigen. Desværre holder man sig stadigvæk til nogle traditioner, som for piger er uheldige. Går piger på pub alene, bliver der set ned på dem, og derfor findes der måske en del ensomme piger i England – jeg har selv været en af dem.

Englænderne lægger stor vægt på almindelig høflighed. Det mærkede nogle af kursisterne, da de i farten glemte at sige »please«, efter de havde

bedt om en ting. Ville de have det, de havde bedt om, måtte de spørge pænt.

Måske er fastholdelsen af det gamle klassesystem med til at bevare disse traditioner. I den del af London, hvor vi boede, fandtes der tydeligvis en overklasse. Hele tiden så vi store grå og sorte biler med chauffører i uniform, og tilsyneladende accepterede man, at disse biler havde lov til at parkere alle steder til stor ulejlighed for den øvrige trafik.

Mødet med menneskene i London og atmosfæren i denne store by var for mig – foruden lejligheden til at prøve mine engelskkundskaber efter – den største oplevelse ved rejsen. Som dansker er man i den heldige situation, at der i skolen nu lægges så stor vægt på undervisning i engelsk, at de fleste er i stand til at føre samtaler på dette sprog. Samtaler, der kan medvirke til større forståelse af landets og menneskenes situation og problemer. En forståelse, der er en forudsætning for, at problemerne kan løses landene imellem.

Gunhild Skovmand Jensen

Alternativ livsform – Alternativ undervisning

Til beboerne i Bjergby og omegn.

Kære Jer!

Vi er en gruppe på 19 mennesker, der skal bo i KLUK (det hvide hus på bakken) fra mandag d. 15. november til lørdag d. 27., og vi vil gerne at I skal vide, hvad det er vi vil foretage os deroppe, og hvor vi kommer fra.

Vi kommer fra Egå Ungdomshøjskole ved Århus, og de enkelte medlemmer kommer fra hele landet.

Der er to ting vi vil forsøge, mens vi er i Bjergby.

For det første vil vi gerne i kontakt med Jer, der bor deroppe, for at få noget at vide om, hvad I får Jeres hverdag til at gå med. Vi vil gerne snakke med Jer, og vi håber også, at I vil slå en sludder af med os.

Dernæst vil vi gerne prøve, hvordan det er at leve uden alle de luksus-genstande, vi har til daglig, for at se, hvor mange af dem, der igunden er nødvendige. Vi vil altså gerne prøve at leve og bo på en anden måde, end den vi normalt lever på for at se, om det er muligt. Er det muligt for 19 mennesker med forskellige ønsker og behov at have fælles penge-pung? Er det muligt at have fælles tøj? Er det muligt at leve sådan, at vi allesammen kommer hinanden lidt mere ved? Vi ved det ikke, men vi tror det, og nu vil vi altså prøve, om det er muligt i 14 dage. Vi vil også prøve selv at skaffe penge til mad og andre fornødenheder, vi har nemlig ikke tilstrækkelig penge med til hele opholdet, så hvis I har et eller andet, som I gerne vil have gjort, som I evt. vil betale lidt for i form af penge eller fødemidler, så vil vi være meget taknemmelige.

Vi har endnu ikke bestemt, hvordan vores hverdag skal være, og vi gør det heller ikke før vi er deroppe. Men vi har musikinstrumenter, værktøj og en masse ideer med, så vi kommer forhåbentlig ikke til at kede os. Vi håber I vil tage godt imod os, vi glæder os meget til at se Jer, og I vil altid være velkommen til at komme og se, hvad vi laver i KLUK. Mange hilsner fra os.

På gruppens vegne:

Kristian
Anette
J.Pob.
Mogens.

Ovenstående er kopi af en skrivelse som i 100 eksemplarer blev sendt til brugsen i Bjergby, beliggende på nordsiden af Mors. Samtidig blev sendt et følgebrev til brugsuddeleren med bøn om at lade skrivelsen ligge fremme i brugsen, så beboere kunne forsyne sig. Som en lille fodnote kan bemærkes, at landpostbudet havde taget stakken og fordelt den blandt husstandene.

Det følgende skal da være en beskrivelse af, hvordan denne tur forløb, men først vil jeg gerne skrive lidt om formålet med at arrangere et sådant »fag«.

For mig er det ikke nok, at man i undervisningen belyser, analyserer, beskriver eller andet, der går på intellektuelle funktioner. Man må også opleve. Man må sætte sig selv i uvante situationer, hvor man prøver sig selv af. Prøver hvordan man fungerer, prøver sine holdninger, sine følelser, sine ideer. Derfor opstillede jeg dette fagtilbud for dem, der ville gå ind i en sådan eksperimentsituation, som virkelig havde konsekvenser for den enkelte både af følelsesmæssige og intellektuel karakter.

Jeg vil da prøve at give Jer, der læser dette, et indtryk af de problemer og konflikter, vi måtte igennem, og samtidig gøre Jer opmærksom på, at jeg skriver dette et år efter, at eksperimentet fandt sted, hvilket måske giver en tyngde på solskinstimerne og en undervægt på de mørke timer. Samtidig er jeg kun een ud af 19, så der findes altså også andre opfattelser af det, der skete på denne tur. Solskin eller mørke, een eller mange, jeg lærte noget. Jeg havde forsøgt at få en observatør med, som skulle iagttage og beskrive de gruppedynamiske konstellationer, der opstod, når gruppen var sammen. Dette mislykkedes imidlertid, så jeg ville selv prøve, samtidig med at jeg fungerede i gruppen, at være en slags observatør. Dette kunne jeg klare ved de fire møder, vi holdt herhjemme, og det gik også nogenlunde de første to dage, vi var i »Kluk«, men så måtte jeg opgive denne dobbeltfunktion, jeg måtte vælge mellem at stå udenfor, eller gå helt ind i gruppen, og jeg valgte det sidste.

Ved de første fire møder snakkede man hovedsagelig om praktiske ting, og tilstede ved disse møder var de 19, der havde valgt »faget«. Gruppen bestod af meget forskellige mennesker fra hele landet, og der opstod da også allerede nu konflikter med hensyn til, hvor meget man skulle ofre på gruppens alter af sit eget, sig selv. Skulle man tage brugsgenstande (tøj – guitarer – fotografiapparater etc.) med, som man meget nødig ville, at andre skulle bruge? Skulle man betale lige meget til turen, når alle ikke var lige rige? Skulle rygerne have lov til at ryge på gruppens regning? Måtte nogen drikke mere end andre? Skulle alle være til disse indledende møder? Hvordan skulle min rolle være i gruppen? Alle disse spørgsmål blev be-

handlede, og man så allerede nu, mellem hvilke af deltagerne og på hvilke områder konflikterne ville komme til at køre.

Vi blev dog enige om, at man måtte have sit undertøj i fred, at man ikke skulle tage ting med, som man ikke ønskede, at andre skulle bruge. At man, udover det beløb skolen gav til holdet, skulle bidrage efter formåen, d. v. s. efter hvad, man ellers regnede med, man ville bruge i 12 dage. Dette havde jo selvfølgelig til konsekvens, at man gav forskellige beløb. Der var dog ikke tale om nogen optegning eller kontrol af, hvad hver enkelt ydede. Alle pengene skulle ligge i en æske i huset, sådan at alle kunne bruge af den fælles kasse, og ingen måtte tage private penge med. Alle kom med til disse indledende møder på nær et enkelt tilfælde, og vi blev enige om, at ingen måtte tage hjem fra turen, før den var færdig.

Med hensyn til min rolle blev det afgjort, at jeg skulle være som alle andre i gruppen, men dog prøve på at holde mig tilbage (!!!!!) og kun springe ind i lærerrollen, hvis der skete brud på skolens regler.

Mandag d. 15. 11. 1971 tog vi da af sted fra skolen, eleverne skulle stoppe derop, og jeg køre i bil belæst med det udstyr, den kunne rumme. Alle havde fået udleveret 10 kr. til turen.

Det følgende vil jeg behandle i to afsnit, selv om disse to ting hænger meget sammen. Jeg vil først starte med vort udadvendte formål: At komme i kontakt med lokalbefolkningen. Dette lykkedes over al forventning, selv om spørgsmålet er, hvor dyb kontakt man kan få på 12 dage.

Allerede første aften duplikerede vi en skrivelse igen, hvor vi gjorde opmærksom på, at vi var kommet, og at vi mente vor første skrivelse alvorlig. Samtidig aftalte vi, at nogle fra gruppen skulle deltage i et arrangement om fællesmarkedet, som skulle foregå næste aften.

Andre måder, vi kom i kontakt med befolkningen på, var, at vi samlede klude og garnrester ind, som vi så forarbejdede. Vi var også til et forældremøde i friskolen, hvor vi deltog i sangen, hørte på oplæsning, samt havde en debat med de fremmødte forældre. Dette var kommet i stand på førstelærerens initiativ fordi, som han sagde: »Da jeg så, at I satte Jer hver for sig i forsamlingshuset ved fællesmarkedsmødet, kunne jeg se, at I mente jeres udadvendte formål alvorligt, og så vil jeg gerne støtte Jer.«

Af andre udadvendte arrangementer kan nævnes det store antal børn, der kom hos os og klippede og klistrede og drak saftvand, de adskillige kopper kaffe vi drak rundt omkring i forskellige hjem, de beboere, der kom og drak kaffe hos os, selv om en invitation til lokalbefolkningen gav et magert resultat, måske på grund af et konkurrerende arrangement i Nykøbing Mors hallen. Nævnes skal også, at vi ved en enkelt lejlighed fik

besøg af unge fra Nykøbing Mors, der havde hørt sige, at man kunne få hash hos os.

Derforuden arbejdede nogle af os med skovfældning, rengøring af et missionshus, pudsnings af æg samt lægning af et klinkegulv i huset. Dette sidste samt andre arbejdsopgaver var huslejen.

Generelt for udviklingen med hensyn til lokalbefolkningen, der tæller knap 400, må siges, at der skete en vending fra det indtryk, man havde dannet sig, allerede inden vi kom, og som gik på »hashrygere – asociale – langhårede – uvaskede« og andre overfladiske begreber, skiftede til en lytten til, hvad vi sagde og en interesse for, hvad vi lavede, uden at der dog var tale om en bifalden eller accept. Men så synes jeg også, vi var nået langt. Min kilde hertil var samtaler med landposten. For vort vedkommende fik vi kendskab til et miljø og en leveform, som mange af os ikke kendte ret meget til i forvejen.

Vort andet hovedformål var at prøve at få bedre kontakt til og accept af hinanden. Det var somme tider virkelig hårdt, sådan at man måtte gå tudbrøllende i seng. Men stadig var der en beundringsværdig indstilling til, at vi skulle fungere sammen.

Alt overtøj hang på en lang stang i kælderens, og herfra kunne man så forsyne sig efter naturens elementer og efter egen smag. Da der kun var ét badeværelse, hvor toilettet også stod, var der gerne en to-tre stykker i funktion her samtidig, uden at man af den grund skammede sig over sin krop eller skjulte den. Da vi i et værelse sov 9 mennesker, var man ganske simpelt nødt til at acceptere, at andre kunne se en i mere eller mindre afklædte situationer. Man stod ikke op til samme tid, men stod op efter, hvor træt man var, eller hvad man skulle lave den dag, og dog var der ingen, der ikke fik noget at spise om morgenen. Til frokost smurte de, der først blev sultne, til alle, og om aftenen var der altid nogen, der havde købt ind, uden at man havde en fast turnus, og der var altid nogle, der lavede maden. Alt det praktiske gik i det hele taget over al forventning.

Forløbet var fra en stadig stigning i oplevelser, og dermed en indelukelse i forhold til omverdenen, over en total »nedtur«, hvor alle var ved at opgive ævred, til en gradvis stigning igen, hvorefter følelserne og dermed oplevelserne lagde sig på et middeleje.

Det vil tage for megen plads at skrive om alt det der skete, så der skal blot nævnes nogle få konfliktområder.

Der var en konfrontation mellem vore to formål, der bl. a. viste sig første aften, hvor en »rar« person, der havde kørt nogle fra gruppen det sidste stykke vej, blev siddende, mens vi startede vor første snak. Han blandede sig oven i købet i samtalen, men blev fuldstændig overhørt. Vi følte

ham i den grad som et fremmedlegeme. Det samme kom til udtryk en aften, hvor en 10–12 unge mennesker var hos os, og hvor vi i den grad gerådede i et skænderi, stående skrigende på borde og stole. Endelig var det også en belastning med de mange børn, der hele tiden kom hos os. Denne konflikt var især udpræget i begyndelsen, hvor vi ikke havde skabt tryghed i gruppen, som kunne give overskudsenergi til at vende øjnene udad.

En anden konflikt var vore beskæftigelser. Jeg vil først nævne nogle positive ting. Der var »hygge« om aftenerne hos os, selvfølgelig ikke hver aften. Nogle bagte franskrød, efter en opskrift fra en nabokone, det var for øvrigt en meget billig opskrift, der var jo ingen grund til at frådse, sagde hun. Vi læste op for hinanden aften efter aften, lavede ting og sager af de indsamlede klude, strikkede, hækledede, lavede mærkelige ting af materialer. Men alt ialt var dette meget traditionelt og lidet kreativt. Dette gav også en kraftig diskussion. Således at nogle få begyndte at beskæftige sig med andet end det kendte. Men det var et meget lille antal. Det mest kreative var sikkert opfindelsen af en fasanfælde, der dog kun virkede som fodermaskine, men det var dog noget nyt (pengene var forøvrigt også ved at slippe op på dette tidspunkt).

Man må efter min mening sige, at man beskæftigede sig med noget kendt, men samtidig sige, at aftenerne huskes af mig som noget varmt og dejligt.

Vi havde også fællesmøder, eller »kluk« som vi kaldte dem, og de står for mig som det mest spændende. Her bearbejdede vi verbalt de problemer, der opstod undervejs. I begyndelsen tog vi kluk, så snart en ønskede det, men efterhånden lå de fast efter aftensmaden, fordi det var det eneste tidspunkt, hvor alle var forsamlede. Her var vi ofte hårde ved hinanden, her skete en verbal holdningsbearbejdelse, der ofte gik helt ind i det inderste af en: »Hvorfor er det altid mig, der skal gøre rent?« – »Hvorfor er du altid så hurtig til at gå i gang med at gøre rent?« – »Hvorfor sover de to det bedste sted, er det fordi de kom først?« – »Vi kommer jo i grunden ikke hinanden en skid ved!« – »Jeg synes I ryger for mange cigaretter«. – »I går kunne jeg ikke komme ud, fordi der intet tørt tøj var«. Og sådan kunne jeg blive ved med at komme med sætninger. »Hvorfor holder du dig så meget for dig selv?« »Hvorfor skal alle ikke fælde træer« (det var snestorm). Emner der ofte kostede snak hele natten igennem, men der blev ikke krøbet udenom, så jeg synes at problemerne fik en behandling og en løsning, selvom det ofte kunne opleves meget hårdt af den, der var i centrum for en sådan holdningsbearbejdelse. Mange af konflikterne kan sikkert grupperes om det samme: Skal alle yde det samme i en gruppe, eller skal man yde efter evne og lyst? Skal man opgive sin egen identitet i en gruppe?

Noget af det, som jeg fik ud af turen var en klargørelse af, hvad det vil sige at være lærer, eller hvad det vil sige at være leder. Kun i et tilfælde var jeg lærer, nemlig da et par medlemmer af gruppen røg hash, da vi havde »besøg« af de unge fra Nykøbing. Men ellers har jeg nu nok alligevel fungeret som en leder, eller formidler af ideer og konflikter i kraft af større erfaring og flere oplevelser end de øvrige i gruppen. Der var i hvert tilfælde ledere blandt os, uden at jeg dermed vil sige, at det var den samme hele tiden. Jeg fik altså en opfattelse af, at ledere også kan fungere som noget positivt. Et andet udbytte var for mig, at en gruppe på 19 mennesker er for stor til at alles behov og ønsker kan dækkes, er altså for indsnævrende af den enkeltes frihed. Alligevel snakkede vi meget om, hvordan vi kunne formidle de oplevelser, vi havde haft, til den øvrige skole, om det var muligt at fungere på den tætte måde, vi trods alt oplevede, at vi gjorde, på skolen, og vi var alle enige om, at vi ville prøve, når vi kom tilbage. Dette var imidlertid ikke muligt.

Dette er nogle få indtryk fra »alternativ livsform«. De er ikke så dybtgående, det tillader pladsen ikke, men alligevel et forsøg på at vise nogle situationer, hvor man ikke belyser, men prøver at gå ind med sig selv, og prøver hvordan man klarer det, og fra mig skal samtidig med artiklen udtrykkes en tak til resten af gruppen, der gjorde dette eksperiment meningsfyldt og muligt.

Mogens

Myginds jubilæum

Da skolens gartner, P. Leth Mygind, den 1. marts blev hyldet ved en jubilæumsfrokost, holdt forstander Tage Dybkjær denne lille tale:

Ja, Mygind, så er der gået 25 år!

Det var i januar 1947, vi to så hinanden for første gang. Jeg havde averteret i »Gartneridende« efter en gartner, der også kunne være, hvad man med et betegnende ord kalder en »altnuligmand«, og den stilling søgte du – heldigvis. Du sad og læste inde i vor stue, da jeg kom ind udefra og skulle tale med dig. Jeg fik straks det indtryk, at det var en pæn og tiltalende mand, jeg havde for mig, og det lød jo lovende, at du af uddannelse var anlægsgartner. Det kunne vel forstås sådan, at du havde gode anlæg som gartner, og du kunne godt se ud til at have anlæg for andet også, så jeg tænkte ved mig selv, at du sikkert kunne blive en god altnuligmand. Du var en ældre ungarl, men man behøvede ikke at være ægtemand for at blive altnuligmand. For os var det tværtimod en fordel, at du var ugift. Sådan rent boligmæssigt set, altså!

Det var forårsagtigt mildt i januar det år, men vinteren blev alligevel en af de hårdeste, vi har oplevet, og da du tiltrådte din plads, var nøden næsten på sit højeste. Brændselssituationen var håbløs. Vi henvendte os til kommunens og amtets brændselsnævn og til varedirektoratet i København og klagede vor nød. Ingen hjælp! Lige galt alle vegne. I Århus havde man 1. marts kun brændsel til at producere elektricitet i 4 dage og gas i 12 dage. 2. marts fik byen 500 tons kul i stedet for 5000 som en lille hjælp i den store nød, og vi var ovenud lykkelige, da en af skolens tidligere elever skaffede os et læs brunkul, der kunne hjælpe os gennem marts, når vi undlod at fyre andre steder end i hovedfløjen.

Det var også galt med kartoflerne. De slap op for os. Man kunne ikke komme i kulerne på grund af frost og sne. Det blev værre og værre alt sammen.

28. februar var en voldsom snestorm brudt løs. Den truede med at standse al trafik. Vi fulgte vejrets udvikling med den største spænding. Ikke fordi vi ventede dig dagen efter. Nej, men der var jo også en anden i anmarch, og han anede intet om de vanskelige vejrforhold. Med nød og næppe

lykkedes det læge og jordemoder at nå frem og hjælpe Frede til verden om aftenen.

Skønt næsten al trafik var lammet dagen efter, indfandt du dig som aftalt – kom vist gående fra Risskov endnu inden ret mange vovede sig ud i det barske vintervejr. Og vinteren varede ved i de følgende uger. Frosten ødelagde vore frostsikre toiletter, der fandtes i et udhus dengang, så vi måtte finde på en nødløsning for at klare elevernes nødtørft. Du fik nok at gøre, Mygind, med at skovle sne og tørv og brunkul og meget andet, som ikke havde ret meget med anlægsgartnerarbejde at gøre. Du tog det med godt humør, men var jo da først rigtig i dit es, da foråret kom – mærkeligt nok temmelig tidligt netop det år. Vi begyndte at bade fra stranden allerede 15. maj, Kristi himmelfartsdag.

Nu kunne du rigtig vise, hvad du duede til. Jeg tænker ikke på stranden, selv om du har både fisket og svømmet en del dernede, men på haven. Der var jo dengang en hel tønde land køkkenhave uden et eneste hus på, og desuden prydhaven omkring skolens bygninger, så der var nok at se til, og du klarede det fint. Du måtte indkøbe frø, tilså haven og tilse det tilsåede og så videre, fra år til år. Når så eleverne en gang imellem hjalp med lugning og skufning, rivning og bærplukning og Kjeldsen hjalp med traktor og plov og drengene med efterårsgravning, ja, så fik du og vi faktisk en masse ud af den have. Men det var også dig, der sørgede for det finere og mere ansvarsfulde arbejde som beskæring og podning og vedligeholdelse eller fornyelse af stauder og buske. Det kunne tydeligt ses, at vi havde fået en dygtig fagmand til at hjælpe os. Og det glædede vi os meget over.

Der var også en del uden for skolen, der nød godt af din dygtighed inden for gartnerfaget. Du har altid gerne villet hjælpe andre med råd og dåd, d. v. s. beskæresaks m. m. Det ved jeg, at adskillige skylder dig tak for. Det gælder ikke mindst min kone og mig. I det sidste års tid har du givet os en meget værdifuld hjælp til vor nye have nede ved stranden. Det er helt sikkert, at når vi i fremtiden går og glæder os over den, vil vi mange gange tænke på dig og alt det gode, du har gjort for os.

Før du kom til Egå, havde du ført en ret omflakkende tilværelse. Det er i hvert fald kun her, du har holdt ud at være i 25 år. Men her faldt du jo også så godt til, at du efterhånden næsten blev som et medlem af familien. For alderens skyld kunne du godt være bedstefar til vore børn og oldefar til børnebørnene.

En af dine slægtninge sagde engang til mig, at du følte stedet her som dit hjem. Det var vi glade for at høre, for her hører du jo hjemme. Udenfor selve vor familie er du en af dem, der har haft mest med os og vore børn at gøre. Du har haft alle børnene oppe at køre i din trillebør, ikke på én

gang naturligvis, og du har bogstaveligt talt taget hver enkelt af dem ved hånden i deres barneår. Vi er helt klare over, at de både har haft det sjovt sammen med dig og lært en masse, som de har fået stor gavn af senere i livet. Jeg skal hilse dig på denne dag fra de børn, der ikke kunne komme, og sige dig tak for alt godt mod dem gennem de mange år.

25 år går ikke sporløst hen, Mygind, navnlig ikke i din alder. Du kan ikke holde til fuldt så meget mere, som du har kunnet, selv om du stadig holder godt til at vælte på knallert. Men du går alligevel og har nok at bestille. Jeg ved, at du skønner på, at du har fået lov til at blive boende i din gamle lejlighed i stedet for – som en del andre må gøre – at skulle flytte op på et alderdomshjem. Det er der virkelig også grund til at være glad for, og det vil jeg også sige tak for til skolen og til Krarups.

Så siger jeg til slut også tak, fordi man holder denne fest for dig, som du i høj grad har gjort dig fortjent til, og jeg ønsker for dig, at du må bevare både helbred og humør så længe, som det nu bliver dig beskikket at leve på denne jord.

Gode venner

En hilsen til jer, som jeg var på Egå Efterskole sammen med, og som har kunnet fejre 10 års jubilæum i år. Desværre var der ikke ret mange, der kom ud på skolen for at fejre dagen. Vi var ca. en halv snes stykker, der var mødt op, og vi fik en hyggelig og fornøjelig eftermiddag ud af det. Især de par timer, vi opholdt os i spisestuen, der var det ligesom de gamle dage dukkede op igen. Det er jo ikke den gamle skole, som vi husker den, men tiderne skifter, og skolen må jo følge med for at kunne bestå. 10 år synes vi ikke er lang tid, men når vi tænker tilbage og så ser skolen i dag, så kan I tro, man kan se forskellen.

*Venlig hilsen
Birthe Frank Petersen*

Til 10-års jubilarerne – og lidt om nogle af dem

*Og før jeg ved det, gik et år,
og før jeg ved det, gik der ti.*

*Jeg syntes, jeg var ung i går,
i dag min ungdom er forbi.*

(Johannes Jørgensen)

Der er en del af jer, der har været skuffet over, at Egåbogen 1971 ikke bragte noget om 10-års jubilarer, altså om eleverne fra vinteren 1961–62 og sommeren 1962, og jeg har hørt sige, at det, der fortælles om tidligere elever i tiåret efter deres ophold på efterskolen, er yndet læsning ikke blot for jubilarerne selv, men også for andre, som får Egåbogen. Og det kan jeg udmærket forstå.

Det undrer mig naturligvis ikke, at jubilarerne selv gerne vil høre nyt om hinanden, men heller ikke, at også mange andre kan glæde sig over at læse de ganske korte rids af, hvad unge kan opleve i et tiår, der stort set udgør deres ungdomstid med de beslutninger og begivenheder, som på mere eller mindre afgørende måde griber ind i deres liv. Selv de almindelige hændelser, der hører ungdommen til – som f. eks. at stifte hjem og blive en familie – er for de enkelte noget af det mest betydningsfulde, de nogen sinde oplever. Men det kan også være rart en gang imellem at se glimt af unge, der ikke påkalder sig dagspressens eller ugebladenes eller radioens og fjernsynets interesse på grund af deres usædvanlige udseende, meninger eller handlinger.

I kan nok forstå, at det for mig er en stor glæde at modtage de mange hilsener fra jer som svar på den udsendte skrivelse. Jeg benytter her lejligheden til at sige hver enkelt tak for brevet, både de kortfattede og de lidt længere og dem med en mere personlig hilsen i.

Desværre må jeg tilføje, at en del breve er kommet tilbage med postvæsenets påtegning »flyttet, hvorhen vides ikke« eller »ubekendt efter adressen«. Det er klart, at mange har skiftet adresse i de forløbne år, måske endda flere gange, og så kan et almindeligt brev ikke finde jer, men det er også mit indtryk, at postvæsenet giver lidt hurtigere op end tidligere. Nu forlanges der oftere end før, at der skal være gadenavn og husnummer også

på adresser uden for de større byer, og når så desuden det personlige bekendtskab mellem postbudet og hjemmene forsvinder mere og mere, så svækkes dermed også lysten til at gøre en ekstra anstrengelse for at finde adressaten eller sende brevet tilbage med oplysning om den nye adresse. En beklagelig kendsgerning, som vi nok er nødt til at affinde os med.

Alligevel har jeg mange at fortælle lidt om, og som lovet i Egåbogen 1971 tager vi i år to årgange, altså de fire hold fra vinteren 1961–62 til og med sommeren 1963, fordi vi ingen havde med sidste år, da bogen udkom tidligere og var anderledes end ellers på grund af skolens 50 års jubilæum.

1961–62

Anders Andersen, Karlby, nu: Kløvervej, Skørring, 8544 Mørke. Har gået på aften-skole og fagskole og er nu murer. For tiden arbejder han for Høm Typehuse, men bruger fritiden til at bygge hus til sig selv i Skørring. Anders minder mig om en morsom tildragelse den dag, da han mødte på skolen. De fire drenge, der skulle bo sammen, havde deres forældre med, og så opdagede tre af fædrene, at de kendte hinanden. De havde alle tre været på Egå efterskole 1934–35 og mødte nu altså med hver sin søn. Stor overraskelse! Og fin reklame for skolen, tilføjer Anders.

Christen Andersen, Tved, 8420 Knebel. To år ved landbrug. Udlært mekaniker 1968. Nu mekaniker på Helgenæs.

Henning Enevold Andersen, Farre, nu: Frejsgade 2 B, 8700 Horsens. Ved landbrug til 1970, afbrudt af ophold på Ollerup gymnastikhøjskole og Bygholm landbrugsskole. Forlod landbruget og tog på handelsskole, er nu revisorassistent i Horsens og søger samtidig videreuddannelse.

Per Andreassen, Fuglslev mk., 8400 Ebeltoft. Har været på Vejlbjby landbrugsskole og arbejdet på maskinstation, købte siden ejendom på Hyllested mark, men flyttede til Fuglslev, hvor han nu har ejendom og kan hjælpe på sin fars gård ind imellem. Blev gift 1971 og har en søn.

Knud Bugtrup, Bjødstrup, nu: Handest, 8990 Fårup. Er specialarbejder på Elkobyg i Hobro. Har i øvrigt også travlt med at bygge sit eget hus, der gerne skulle være færdig til jul, skriver hans kone.

Jens Christensen, Hørning, nu: Haurum Vestergård, Vestermarksvej 80, 8881 Thorsø. Er gårdejer. Har været på Malling landbrugsskole. Gift 1970 og har en lille dreng. Gården er på 50 tdl. og drives med godt 40 køer og ungkreaturer, ingen svin.

Jørn Christensen, Mejlbjby, nu: Manbjergvej 22, Løgten, 8541 Skødstrup. Kom efter skoleopholdet i lære som kleinsmed hos A/S Henry Søby køleteknik, hvor han har arbejdet siden. Blev gift sidste år.

Ejvind Fuur, Terp, nu: Sct. Marcus Plads 12, 3. th., 1921 København V. I tømrerlære, men brød af efter et par års forløb og tog på et etårigt handelsskolekursus. Fik læreplads i kontorfacet indenfor eksporthandel ved et firma i Århus og beskæftigede sig samtidig med sprogstudier og merkonomstudiet om aftenen de følgende år. Ophold i Chicago fra marts 1971 til marts 1972. Nu ansat ved MEKA A/S, Brønshøj, og har den daglige ledelse af firmaets eksportaktiviteter. Han fortæller, at *Erik Bødker*, der var fra samme by som han, opholder sig på 3. år i Australien og er blevet gift derude.

Preben Gregersen, Feldballe, nu: Fåborggade 6, 1, 8000 Århus C. Fortsatte ved land-

- bruget, men afbrød og blev uddannet servicemand, til han kom til militæret. Er nu brandmand på Flyvestation Tirstrup.
- Frants Hansen*, Blåhøj, nu: Brændegårdvej 17, 7400 Herning. Har arbejdet på et mølleri, hos en vognmand og for Hedeselskabet i Brande. Er nu chauffør hos en vognmand. Gift og har en søn.
- Rasmus Kristian Hjort*, Rosmus, 8444 Balle. Kom i lære som elektriker og blev udlært i 1966 hos inst. Leif Kjær, Trustrup, hvor han har været siden, kun afbrudt af 11 måneders arbejde på Studstrupværket under dets opførelse af 1. etape 1967–68. Blev gift i august i år.
- Hans Hjortshøj*, Elstedvej 148, 8520 Lystrup. Gik i tømrerlære et år efter opholdet på skolen. Arbejder stadig som tømrersvend. Bygger eget hus i Lystrup i fritiden.
- Peder Hougaard*, Ginnerup, 8500 Grenå. Stadig ved landbrug. 9 måneders kursus på Malling landbrugsskole. For tiden landbrugsmedhjælper.
- Niels Jakobsen*, Farre, meddeler en ny adresse: Røddikvej 48, 8464 Galten.
- Hans Hummeluhr*, Ndr. Hadsten, nu: Plejlstругård, 9541 Suldrup. Har været på Ødum forsøgsstation, på Kalø afkomsprøvestation og Vejlbj landbrugsskole. Nu bestyrer på en gård på 200 tdl., hvor han har været i 5 år. Er gift og har to drenge.
- Ingvar Sønderup Jensen*, Hårup, nu: Risbjerg, 4292 Skellebjerg. På Høng landbrugsskole 1968–69, fik regnskabsseksamen, var en tur i Skotland på støtte fra Tuborg-fonden, er nu ansat ved Holbæk Korn, men har også en ejendom og producerer grise. Blev gift 1970 og har en datter.
- Jens Lyshøj Jensen*, Kirkevej 40, Over Randlev, 8300 Odder. I lære som klejnsmed, med til at bygge stålskorstene rundt om i landet, bl. a. den næststørste, som er 82 m og står ved raffinaderiet i Kalundborg. Nu er han klejnsmed i Boulstrup og laver bygningsbeslag.
- Knud Erik Jensen*, Rosmus, nu: Balle mk., 8444 Balle. Landmand, har været på Bygholm landbrugsskole og købte i 1970 en gård. Blev gift i 1969, fik en søn i 1972 og har det ellers meget godt.
- Viggo Jørgensen*, Højvej 5, 8471 Sabro. Var i nogle år landbrugsmedhjælper, men fik lyst til at prøve noget nyt og gik derfor ind i industrien. Blev snart klar over, at han ville vælge industrien. Han kom på en betonelementfabrik og blev ved den beskæftigelse i 4 år. For tiden på et større kollegiebyggeri ved Brabrand. Har selv bygget hus. Er ugift, »men på udkig«.
- Jens W. Aagaard Kristensen*, Wilhelmsborg, nu: Engdalsvej 73, 8220 Brabrand. Ved landbruget til han blev soldat, har siden været maskinfører ved entreprenørfaget. Gift 1966 og har to børn.
- Knud Vorbjerg Nielsen*, Tornhøjgård, 8560 Kolind. Først hjemme som karl, siden på afkomsprøvestation ved Hornslet. Soldat ved livgarden, elev på Ollerup gymnastikhøjskole. Blev nu træt af landbruget, begyndte at læse til realeksamen, men afbrød for at tage med Flensted-Jensen til Sydamerika (se Knuds artikel i Egåbogen 1970). Fortsatte på et realkursus, men vendte tilbage til landbruget og købte i 1971 nabogården til hans hjem og tog på Vejlbj landbrugsskole. Blev gift i sommer.
- Børge Kaae Rasmussen*, Labing, nu: Frichsvej 32, Galten. Først nogle år ved landbruget. På Ollerup gymnastikhøjskole 1965–66 og Bygholm landbrugsskole 1968–69. Gik derefter fra landbruget og fik arbejde som kranfører på en elementfabrik i Brabrand, hvor han er endnu. Har købt et dejligt hus i Galten og er »så småt begyndt at tænke på forlovelse«.
- Agner Svenstrup*, Rude, nu: Hostrupsvej 20, 1950 København V. Straks efter skoleopholdet gik han ind i landbrugserhvervet, med store ambitioner, skriver han. Men efter kun ét års forløb begyndte han på Århus Akademi, fik realeksamen, kom i lære som mejerist, tog på Dalum mejeriskole og er nu stud. lact., hvilket betyder, at han er inde i et mejeribrugsstudium på Den kongelige Veterinær- og Landbohøjskole, hvorfra han forventer at blive mejeriingeniør i foråret 1973.

- Bent Jørgen G. Sørensen*, Bjødstrup, nu: Enghavevej 11, 1., 8260 Viby J. Kom lige fra skolen direkte i lære som maler. Var soldat 1966–67, men har ellers hele tiden arbejdet hos sin læremester i Tranbjerg, nu som svend. Gift 1970 og har en pige på 2 år.
- Gunnar Sørensen*, Blåhøj, 7330 Brande, var først ved landbruget et par år. Rejste så til Sverige og tog plads på en maskinstation og derefter på en gummifabrik. Fra 1969 har han været i Grønland, i Godthåb, Thule og nu med adressen: Greenex A/S, Marmorilik, Grønland, hvor han ved bjerget »Den sorte Engel« er med til at hente malm med bly, zink og lidt sølv i.
- Knud Sørensen*, Kattrup mk., nu: Jagtvej 10, 3. tv., 5000 Odense. Skriver, at han gennem efterskoleopholdet blev motiveret for mere undervisning og meldte sig ind på realskolen i Gedved. Efter realeksamen fortsatte han på seminariet samme sted og tog lærereksamen 1970. Havde haft sommerferiearbejde på en institution under forsorgen og fået interesse for at arbejde i et miljø, hvor man virkelig kan gøre noget for børnene. Søgte derfor stilling på et ungdomshjem for svagtbegavede og adfærdsvanskelige unge mænd i alderen 14–21 år, hvor han nu arbejder med 24 timers undervisning om ugen plus 12 timers tilsyn og beskæftigelse. Går desuden på psykologikursus på lærerhøjskolen 8 timer om ugen og regner med at gå på aftenkursus på studenterkursus næste år og har fremtidsplaner om at studere psykologi i Århus. Blev gift 1970. Hans kone går på Odense seminarium. Han slutter sit brev med, at »alle er hjertelig velkommen til at stikke hovedet indenfor«.
- Poul Erik Sørensen*, Jegstrup, nu: Ole Rømersvej 2, Vridsløsemagle, 2630 Tåstrup. Har arbejdet ved landbruget siden efterskoleopholdet, afbrudt af militærtjeneste i Fredericia og 6 mdr. i F. N.s tjeneste på Cypern. Har været på Dalum landbrugs-skole i 9 mdr., på kort ophold ved landbrug i Sverige, på en planteskole ved Hillerød i 9 mdr. og tjener nu på en gård ved Tåstrup.
- Svend Sørensen*, Velle, nu: Det nødvendige Seminarium, 6990 Ulfborg. Tog lærereksamen fra Nr. Nissum seminarium og blev derefter lærer på Salling ungdomsskole i 2 år. Så meldte han sig til Den rejsende Højskole 1. sept. 1971. Blev efter endt ophold tilknyttet staben af »veteraner« på skolen og startede den 15. september i år på det nyoprettede seminarium i Ulfborg som veteran. Han fortæller at »det er et seminarium, som er oprettet, fordi vi mener, at den almindelige læreruddannelse er for dårlig«, og han skriver, at de første to år søger de vordende lærere at tilegne sig praktisk kendskab til vort samfund og den store verden, bl. a. ved at tage arbejde på fabrikker m. v. og drage på studietur til Indien. Kun de to sidste år læses de teoretiske fag, som der skal tages lærereksamen i. Men hvem der ønsker udførligere oplysninger om dette interessante eksperiment, kan jo skrive til Svend.
- Lise Nordvig (Andersen) Præst*, Brundby, nu: Ærtebjergvej 88, 2650 Hvidovre. Kom i lære som damefrisør på Samsø, var assistent dér og i Rødovre. Er gift, har en dreng og arbejder hjemme med pasning af hus og have.
- Birthe (Degn) Jensen*, Feldballe, nu: Øster Høllum Kær, 7830 Vinderup. Har været pige i huset forskellige steder, bl. a. på alderdomshjem. På husholdningsskole 1965–66 og begyndte så som økonomaelev på centralsygehuset i Randers, var dér 3½ år, kun afbrudt af 6 mdr. på økonomaskolen i København. Kom derefter til Holstebro og arbejdede som assistent ca. 1 år. Blev gift jan. 1970, har fået en datter og har lige genoptaget sit arbejde. Sender særlig hilsen til dem, der boede på nr. 15.
- Allis (Eriksen) Christensen*, Lillering, nu: Storskovvej 70, Ormslev st., 8260 Viby J. Er gift med Anders Christensen (Egåelev 1958–59) og har to piger. Hun har været på Gerlev gymnastikhøjskole og leder lidt pensionistgymnastik, men helliger sig ellers en husmoders mange opgaver.

- Karen Margrethe Fink*, Nr. Hostrup, nu: Møllestien 61, 8000 Århus C. Begyndte i 1. real på Åbenrå statsskole 1963 og tog matematisk studentereksamen 1968. Aupair pige i London et år. Tog fat på at studere engelsk ved Århus universitet 1969, men skiftede over til dansk i 1970, afsluttede 1. del (bifag) 1972 og læser nu på 2. del. I sommerferierne forskelligt arbejde: på hospital, i børnehave, hotel m. m. Var i sommer i arbejdslejr i Polen og havde den store oplevelse at arbejde som arbejdsmand på en stor byggeplads.
- Sigrun C. Halldórsdóttir*, Kambsvæg 34, Reykjavik, Island. Realeksamen 1964 (handelslinjen). Gift 1967 med en salgschef. De har to børn. Kunne desværre ikke rejse til Danmark i sommer, men håber nu at komme næste år i stedet og vil derfor gerne høre fra nogle af jer piger fra hendes sommer, så I kan mødes. Sigrun fortæller, at *Aslaug Finsen* fra Akranes er gift med en hollænder og bor i Amsterdam og har en lille pige.
- Kirsten (Hansen) Bruun Christensen*, Feldballe, nu: »Vogterhuset«, Storegade, 8550 Ryomgård. I lære som damefrisør lige efter opholdet i Egå. Købte efter endt læretid en frisørsalon i Nimtofte. Blev gift 1971 og flyttede til Ryomgård, hvor hun regner med at få egen salon i deres nye hus i 1973. Hun håber at høre fra nogle af jer, især de fem piger på værelse nr. 15, som hun boede sammen med.
- Grethe (Haagensen) Steiniche*, Tirstrup, nu: Danasallé 26, Dagnæs, 8700 Horsens. Handelseksamen fra Grenå handelsskole 1965. Derefter i brugsforening i Højbjerg i 5 år. Blev gift 1968, flyttede til Skødstrup, hvor de byggede hus, men bor nu i Horsens. Har en dreng. Grethe arbejder halvdags i en brugsforening.
- Lisbeth Jacobsen*, Tåstrup, nu: Annasvej 18, 1., 2900 Hellerup. Mindes først afslutningsdagen, da »de fleste af os dengang henved 100 piger lidt småtudende og beklemt ved situationen sagde hinanden farvel og tak for et godt og rart samarbejde, som jo desværre måtte få en afslutning, det var virkelig både en belærende, skøn og sjov tid...«. Trods manglende mellemskoleeksamen lykkedes det Lisbeth at blive teknisk tegnelev i et stort ingeniørfirma, Kampsax, hvor hun holdt modet oppe i tre lange år, fulgte samtidig den obligatoriske undervisning på teknisk skole og tog eksamen fra denne 1965. Fik lyst til at læse mere, tog realeksamen 1967 og lægesekretæreksamen 1969. Gik dog tilbage til at være teknisk tegner, da en stilling tilbød sig på Gentofte rådhus' tekniske forvaltning. Bor i en lejlighed hos sine forældre. Har en dreng, født 1967.
- Birgit Bøjen Jensen*, Mejlbjby, nu: Revl, 8620 Kjellerup. Udlært i Egå brugsforening. Har været tre mdr. på Beringbro Dekoratoriskole. Blev gift 1968 med Eskild Jensen, der har boet i Egå. Arbejder nu som kassedame i Vime i Silkeborg.
- Allis (Jørgensen) Kyhn-Madsen*, Hærup, nu: Skånesvej 4, 3700 Rønne. Var på Viborg gymnastikhøjskole 1963-64. Et halvt år i Norge. Økonomauddannelse. Forlovet med en styrmand. Sejlede ud sammen med ham til Australien, Ny Zealand og vestkysten af Staterne. Blev gift i sommer og arbejder nu som økonoma i en vuggestue i Rønne på Bornholm, så hun regner desværre ikke med at kunne komme til elevmøde i sommer.
- Karen (Klinge) Andersen*, Eg, nu: Rosenhøjvej 18, Ugelbølle, 8410 Rønne. Har været husassistent til 1969. Tog derefter realeksamen på et toårigt dagkursus. Gift 1970 med en typograf og har nu to drenge. – For øvrigt er Karen for tiden formand for Egå elevforening.
- Karen (Hansen Kruse) Møller*, Ålsrode, nu: Korsgade 14, 8500 Grenå. Har været på Hadsten højskole. Elev på vuggestue i Århus. Arbejde på forsk. børneinstitutioner. Gift 1969 og har en søn. Hun arbejder nu som afløser på en vuggestue i Grenå.
- Kirsten (Balle Liin) Kragelund*, Edslev, nu: Porsevænget 2, Sejs, 8600 Silkeborg. Var først i huset i Silkeborg og Skanderborg. Flyttede 1966 til Sejs, blev gift 1967 med Hans Kurt Kragelund fra Hårby og arbejdede både før og efter giftermålet på en tekstilfabrik, indtil hun 1969 ved et trafikuheld kom til skade med begge ben.

Højre ben er opereret fire gange, og Kirsten tør desværre ikke tro, at det bliver bedre. Des mere glæder hun sig over, at hun kan bruge sine hænder.

Anni (Dupont Flink Madsen) Buemann, Åbyhøj, nu: Kløvervænget 6, 3650 Ølstykke. Blev klinikassistent i Århus, siden i København, hvor hun traf den tandlæge, som hun nu er gift med. De har startet en klinik i Ølstykke. Her hjælper Anni sin mand og passer en datter på 1½ år og deres nye hus.

Inge (Nørregaard Madsen) Rasmussen, Mørke, nu: »Tingkeramik«, Århusvej, Følle, 8410 Rønne. Kom i lære som købmand, men skiftede fag. Er nu ansat i et bogholderi og hjælper til hjemme. Har to drenge, som begge går i skole. Inge var blandt de meget få jubilarer, der mødte op ved elevmødet i sommer og blev meget skuffet over at træffe så få fra jubilæumsårgangen.

Bente Merete (Mikkelsen) Jensen, Ålsrode, nu: Havnevej 54, 1., 8500 Grenå. Er husassistent. Blev gift 1966 og har to børn, en pige på 5 år og en dreng på 11 måneder.

Ulla (Mogensen) Iversen, Kalstrup, nu: Havlitvej 1, Skæring strand, 8250 Egå. Har både haft plads i huset, på en chokoladefabrik og på et gartneri. Syntes bedst om det sidste, men har holdt op, fordi hun har to små børn at passe. Blev gift i december 1966.

Anna Marie Rosendahl (Nielsen) Johansen, Mejlby, nu: Fjordvænget, 8832 Skals. Fik efter nogle års husligt arbejde herhjemme plads i Norge som kokkepige hos en skibsbreder i Sandefjord. I vintren 1967–68 var hun elev på Skals Håndarbejdsskole, fortsatte som kokkepige og er endnu samme sted. Blev gift i april i år. Har dog i mellemtiden også opholdt sig en sommer i Hammersfest, der kaldes verdens nordligste by og ligger i midnatssolens land.

Vivi (Pallesen) Jensen, Århus, nu: Lindeallé 24, 8963 Auning. Efter skoleopholdet var Vivi i halvandet år en af vore dygtige hjælpere på skolen. Blev derefter uddannet i smørrebrødsfaget og arbejdede ved det et par år. Gift 1967 med Frode (egålev 1960–61), har to piger.

Birthe Frank (Pedersen) Petersen, Markusminde, nu: Torstilgårdsvej 86, 1., Tilst, 8381 Mundelstrup. Kom i lære som blomsterdekoratør, udlært 1966 og har arbejdet ved faget siden. Gift 1967 og har to børn.

Lis (Pedersen) Jensen, Ødum, nu: Ny Munkegade 22, 2., 8000 Århus C. Uddannet som ekspeditrice i Rask Handel (manufakturforretning i Guldsmedgade i Århus) og er nu førstedame i samme forretning. Gift 1968 med en finmekaniker, der arbejder inden for automatbranchen.

Lotte Colberg (Pedersen) Menhard, Allinge, nu Birmensdorferstrasse 474, CH 8055 Zürich, Svejts. Rejste til Svejts i november 1968, da hun fik lyst til at komme ud at se sig om. Gik på tysk aftenskole og fik arbejde på et sanatorium. Har gæstet både Italien, Frankrig, Østrig, Tyskland og Lichtenstein, men bor nu i Zürich. Er gift med en østriger.

Anna Lise (Rasmussen) Nielsen, Lemmer, nu: »Boelshavegård«, Vester Alling mk., 8963 Auning. Tog plads i huset, da hun kom fra skolen. Arbejdede siden på De gamles Hjem i Hornslet i 4 år. Blev 1970 gift med en landmand og har en lille pige. Gården er på 32 tdl.

Christa (Sørensen) Sønderkov, Rosmus, nu: Bakkehegnet 14, 8400 Ebeltoft. Pige i huset et par år, kokkepige på et alderdomshjem i 2½ år. Gift med en fisker. Har to drenge på fem og to år.

Inge Primdahl (Sørensen) Christiansen, Dejret, nu: Grønnegade 74, 1., 8000 Århus C. Først i lære i en købmandsforretning og udlært 1966, så ansat i en kolonialforretning i Århus. Gift 1968. Hendes mand er ansat ved Århus skattevæsen. Hun har en dreng og arbejder derfor kun lidt ude nu.

Elisabeth Lykke (Verder) Jensen, Brøndby str., nu: Parkås 23, 2670 Greve strand. Var bl. a. et halvt år i Sverige, før hun tog et ophold på Vallekilde højskole. Derefter en tur til Algeriet på hjælpearbejde og så på et seminarium for småbørnspædagoger

for at blive børnehavelærerinde. Men nu har hun nok at bestille med sine egne tre børn. Hun er gift med en landinspektør.

Tove (Weigelt) Rasmussen, Fiirgårde, nu: Skovsrodsvej 32, 8680 Ry. Var på Rødding højskole vinteren 1965–66 og traf dér Bent Rasmussen, som hun nu er gift med. De har en gård i Skovsrod, og to drenge.

1962–63

Henning Als, Tåstrup, nu: Rosenvangsallé 145, 8270 Højbjerg. Ved landbruget indtil værnepligten aftjentes. På Nordisk Landboskole ved Odense i 15 mdr. (aspirantkursus til Landbohøjskolen). Derefter HF-eksamen 1971 fra Grenå gymnasium. 4 måneders privat studietur til USA. På Viborg gymnastikhøjskole 1971–72. Nu i Århus for at tage socialrådgiveruddannelse.

Anker Bull Andersen, Linå, nu: Sanatorievej 86, 8680 Ry. Blev udlært som møbelsnedker 1967. Rejste til Norge 1969 og arbejdede dér et års tid. Arbejder nu på Ry Møbler. Begyndte som musiker i sin fritid, kort efter at han kom fra Egå, og beskæftiger sig mere og mere med det.

Arne Møller Andersen, Kattrup, nu: Ørridslev, 8732 Hovedgård. Blev efter skoleopholdet arbejdsdreng ved Folkevogne i Horsens, hvor han et år senere kom i lære. I militærtjenesten arbejdede han mest på værksted. Kort efter, at den var overstået, kom han tilbage til sit gamle arbejdssted i Horsens og har nu arbejdet dér som svend i tre år. Er gift og har tre piger.

Lars J. Andersen, Ildbjerg, 8560 Kolind. Var først ved landbruget i 4½ år, så chauffør, bl. a. ved et betonfirma. Har også prøvet at være skovarbejder og kørt kølebil. For tiden gælder det stykgodsbil på Sverige.

Hans Jørgen Bachmann, Hammelev, nu: Lillegade 3, 8500 Grenå. Udlært som bygningsnedker. Efter militærtjenesten 1968–69 prøvede han at arbejde som slagter og som skibstømrer, men nu er han igen bygningsnedker.

Birger Beyer, Højbjerg, nu: Heklagade 10, 8200 Århus N. Har været på Rønde højskole og Vejlbj landbrugsskole, men nu ansat på Århus Oliefabrik, hvor han siger, at der er fantastisk gode arbejdsforhold. Han har dog også bibeskæftigelser. Han og hans forældre har i fællesskab en gård på 42 tdl. Desuden handler han med tæpper. Og han har to store huse i nærheden af Århus universitet med 21 værelser til udlejning. »Så min lille købmandsforretning på Egå efterskole har givet mig mere blod på tanden til at handle,« skriver Birger til sidst.

Peer Foght, Kattrup, 8732 Hovedgård. Udlært som traktormekaniker. Nu hos N. P.-Truck service i Horsens, der forhandler TCM-trucks fra Japan. Gift 1971 med en sygeplejerske og har en søn.

Olav Frederiksen, Ålsø, 8500 Grenå. For tiden: M/S »Sagafjord«, Norwegian American Line, Pier 40, Hudson River, New York 10014, USA, og han skriver: »Ja, hvad skal man fortælle, når man som jeg flakker rundt over hele verden ustandselig? At verden virkelig er lys og skøn – og grim og rædselsfuld. At forskellen mellem rig og fattig er større, end man drømmer om. – I denne vinter skal vi på kryds fra New York gennem Panama til Meksiko, Californien, Hawaii, Japan, Peking, Hongkong, Bangkok, Singapore, Penang, Colombia, Bombay, Seyshells, Kenya, Mosambique, Sydafrika, Brasilien, De vestindiske Øer og til New York igen. Vil I med? Pris ca. 200 dollars pr. dag i tre måneder. Hilsen til alle. Olav.«

Frank Bomholt Gravesen, Feldballe, nu: Hedebohaven 37, 1. mf., 4000 Roskilde. Hans brev indledes med: »Det er knapt, at jeg har tid til at skrive til jer i denne tid, da jeg er i færd med at skrive speciale i kristendomskundskab. Jeg skriver om Den katolske Kirkes ægteskabssyn. Men jeg fatter mig i korthed.« Og så beretter han: først landbrugsmedhjælper et par år, så chauffør med stort kørekort i ca. fem år,

militærtjeneste, igen chauffør, en tid langture til udlandet, så han fik set det meste af Europa og Asien, gods til Østrig, Jugoslavien, Grækenland, den længste tur gik fra England til Iran (Persien), men det holdt han op med og fik kørsel med grus og sten omkring København en tid. Fik imidlertid lyst til at lære noget mere og tog teknisk forberedelseksamen på aftenskole 1970-71, medens han var ekstrabud ved Roskilde postvæsen om formiddagen. Nu er han HF-elev på Roskilde gymnasium og HF-kursus og har sat sig som mål at komme på seminarium og redde sig en læreruddannelse. Hans brev slutter: »Jeg er endnu ikke gift, men aspirerer til det. Jeg bor sammen med min forlovede i en lille lejlighed her i Roskilde.«

Kaj Erik Hansen, Skærbæk, nu: Præstefælledvej 49, 2770 Kastrup. Landbrugsmedhjælper, murerlærling, murersvend i 4 år. Fra november 1971 chauffør ved post- og telegrafvæsenet.

Orla Jacobsen, Galten, nu: Hammerum Hovedgade 13, 7420 Hammerum. Blev udlært som elektriker 1967. Efter endt militærtjeneste gik han på installatørskole i Århus og fik efter et år elektroinstallatørprøven. Arbejdede på Nordisk Wavin A/S i Hammel og har nu en god plads i Herning.

Arne Jensen, Vitved, nu: Ellenbergavägen 8 b, S 26080 Munka Ljungby, Sverige. Var de første tre år ved landbrug herhjemme, men rejste så til Sverige og tjente 1½ år på en gård i Skåne. Begyndte derefter på et entreprenørfirma i M. Ljungby, hvor han stadig er. Gift 1971 med en svensk pige. De har nu en lille dreng.

Bent Jensen, Legårdsvej 8, Vrold, 8660 Skanderborg. En anden adresse anføres også: M/S Buena-Vista, Kristiansand S, Norge. Han har sejlet i 9 år, først som dæksdreng, senere som jungmand og nu som matros på et norsk skib. Om sommeren med passagerer fra Kristiansand til Hirtshals, men i september laves skibet om og sejler til Rotterdam for at laste nye folkevogne til De kanariske Øer, hvorfra de får sydfrugter med hjem. Han har holdt jul på havet hvert år, flere gange i Den persiske Golf. Han er glad for sit arbejde og kunne slet ikke tænke sig noget andet.

Peter Broeng Jensen, Illerup Møllegård, for tiden: Ceciliedal markvej 20, 9000 Ålborg. Karl hjemme og på en nabogård før militærtjenesten i livgarden. Traktorfører ved vejvæsenet. Ophold på Asmildkloster landbrugsskole 1970-71 og på Ulum højskole vinteren 1971-72. Arbejdede tre måneder ved et dansk sprøjteselskab i Sverige og er nu på en gård ved Ålborg.

Henning B. Kristensen, Thomasminde mk., Trige, nu: Nørremarksvej 2, 5985 Søby Ærø. Først i bagerlære. Fortrød det. Fabriksarbejder i Lystrup. Tog så på Ask højskole som forberedelse til at blive optaget på seminarium. Færdig som lærer fra Hjørring seminarium 1972, nu lærer ved Søby skole på Ærø, hvad han befinder sig ganske udmærket ved.

Regnar Lund Kristensen, »Toftvang«, Toftlund, 7430 Ikast. Karl hjemme indtil soldatertid og en lille tid derefter, overtog i 1969 en gård på hjemegnen i forpagtning. Gift 1969 og har en søn. Gården drives udelukkende med korn og grise, og Regnar har også arbejde på gårdene i nærheden med sine maskiner.

Per Lange, Fårup, nu: Hindbærvej 2, Ugelbølle, 8410 Rønde. I lære som møbelmaskinsnedker. Var på Ollerup gymnastikhøjskole 1968-69. Blev dér optaget på eliteholdet og fik derved flere dejlige rejser, bl. a. til Færøerne og Belgien, og på andre hold var han i Wien og Madrid. Efter Ollerup arbejdede han tre år i Odense. Gift 1971 med Dina Thomsen (Egåelev 1964). De bygger for tiden eget hus i Ugelbølle, hvor Per har har fået arbejde.

Hans Jørgen Larsen, Østerby Samsø, nu: Egebjergvej 73, 8220 Brabrand. Udlært møbelsnedker i 1967. Har arbejdet på Samsø, indtil han for to år siden flyttede til Århus.

Hans John Schmidt Laursen, Drammelstrup, nu: Lindknud, 6650 Brørup. Har hele ti-

- den arbejdet ved landbruget. Var 1968–69 på Dalum landbrugsskole i 9 måneder. Giftede sig og købte ejendom på 30 tdl. i 1971. Har en søn.
- Rasmus Melballe Leth*, Mjesing, 8660 Skanderborg. Var ved landbruget indtil militærtjenesten. Gik derefter i lære som murer og er nu begyndt som murermester.
- Jørgen Meinert Mortensen*, Thorsager, nu: Elmevej 10, 8543 Hornslet. Var på Ollerup gymnastikhøjskole 1967–68. Er nu rutebilchauffør på Århus-Hornslet ruten.
- Poul Erik Slot Mortensen*, Tirstrup, nu: Nørreskovbakke 60, 1., 8600 Silkeborg. Er maskinarbejder. Har været på håndværkerskole. Arbejder med gaffeltruck. Gift 1968 og har to børn.
- Hans Joachim Nicholaisen*, Fuglsø, nu: Hybenvænget 55, 8362 Hørning. Har været på Nordisk Landboskole ved Odense, hvor han blev LD'er 1970. Er nu driftsleder ved DLG i Hasselager. Er blevet gift i år.
- Asger Overgaard Nielsen*, Tronkærvej 2, Hesselballe, 8530 Hjortshøj. Har været på Vejlbj Landbrugsskole og på Landbohøjskolen. Agronom juni 1972. Ejer »Tinghøjgård« i Hesselballe. Men for tiden er han: Associate expert, FAO, Surabaja, Indonesien. Hans interessante job her er at være med til at lede et kunstgødningsprogram.
- Ole Højgaard Nielsen*, Amdyshøjgård, Fårup, 8410 Rønne. Er ved landbruget og har sidst tjent på Lyngbygård ved Brabrand. Han er ikke hjemme for tiden, men hans mor har fortalt mig, at han er med Flensted-Jensens gymnaster i Amerika. Han fejrer julen herhjemme, men derefter skal holdet igen på rejse, denne gang via Bangkok til Australien.
- Ole Møller Nielsen*, Ryomgård, nu: Søby, 8543 Hornslet. Kom i tømrerlære, da han kom fra Egå, og blev svend 1966. Har arbejdet forskellige steder, til han nu har bygget hus i Søby og begyndt sin egen virksomhed.
- Ole Nørskov Pedersen*, Todbjerg, nu: Assensgade 28 st., 8000 Århus C. Gik i tømrerlære hjemme i Todbjerg efter skoleopholdet og blev udlært som møbelsnedker. Har nu været ansat ved Plumrose som tømrer i fire år. Har lige taget udvidet teknisk forberedelseksamen ved aftenkursus og begynder på Århus teknikum november 1972.
- Vagn Pedersen*, Blegind, nu: »Engdal«, Tvenstrup, 8300 Odde. Forskellige pladser som karl og fodermester. Ophold på Bygholm landbrugsskole. Rejste til England og var fodermester i otte måneder. Købte 1970 en gård på 72 tdl., blev gift og har en søn.
- Niels Møller Simonsen*, Sangstrup, 8500 Grenå. Har været fem måneder på Kalø sproghøjskole, 9 måneder på Vejlbj landbrugsskole og 6 måneder i Canada. Har ellers hovedsagelig beskæftiget sig med landbrug og arbejder for tiden hjemme på sine forældres gård.
- Preben Søgård*, Blegind, nu: Rosenvænget 111, 8362 Hørning. Blev uddannet som autolakerer og fik arbejde forskellige steder, til han i april 1971 nedsatte sig som selvstændig erhvervsdrivende malermester.
- Flemming Sørensen*, Sabro, nu: Bøgevej 60, Gl. Hinnerup, 8382 Hinnerup. Er udlært som kleinsmed og fik efter endt militærtjeneste arbejde som rørsmed ved en gas- og vandmester i Århus, hvor han er endnu. Blev gift 1972 og har købt hus i Hinnerup.
- Jens Ulsted Sørensen*, Knagstrup, nu: Spørringvej 5, Mejlbj, 8530 Hjortshøj. Arbejdede ved landbruget, til han skulle ind som soldat. Efter hjemsendelsen fik han arbejde ved en entreprenør i Århus, hvor han er endnu. Er gift og har købt hus i Mejlbj.
- Johannes Sørensen*, Elmegård, Grøttrup, 8530 Hjortshøj. Arbejdede hjemme på gården. Kørte på maskinstation i nogle år. Fortsatte i entreprenørbranchen med gravemaskiner. Blev efter militærtjenesten lastvognschauffør, men forpagtede så 1970 Bjørreshøjgård, som han har drevet siden med stor so- og fedesvinbesætning.
- Poul Fangel Sørensen*, Hårup, nu: Skorup, 8882 Fårvang. Er mekaniker, men prøvede

- først forskelligt andet ved landbruget indtil militærtjenesten. Efter denne kom han til Fredericia Rideklub. Kørte senere lastbil en tid, både i indland og udland.
- Oddný Johanna Eyjólfsdóttir*, Lynghaga 26, Reykjavík, Island. Blev lærerinde fra et islandsk seminarium 1967. Tog så studentereksamen 1968. Giftede sig 1969 med Sölvi Oskarsson. Oddný har siden 1968 undervist i en skole på Seltjarnarnes ved Reykjavík.
- Bodil R. Jensen*, Smedegade 39, 8772 Ørting. Har været stuepige eller køkkenpige på Gylling efterskole, Eriksminde efterskole, Snoghøj højskole og Rødding højskole samt et par alderdomshjem. For tiden er hun spoiledame i Fensten, d. v. s. laver transformer til radio, TV osv.
- Lisbeth Møller*, Hyllested, nu: Cort Adelersgade 13, 2., 8200 Århus N. Var på Hadsten højskole 1966. På Jydsk Børnehaveseminarium 1969–71. Er nu børnehavepædagog og ansat ved en dejlig børnehave på Trøjborg.
- Birgit (Nielsen) Hougaard*, Lime mk., nu: Sønder Allé 59, 8500 Grenå. Fra efterskolen kom hun i lære i Søby brugsforening ved Hornslet. Var som udlært i et supermarked i Vrå og HB Comus afdeling i Grenå, men blev træt af forretningslivet og var da så heldig at få plads som kontorassistent i en bank i Grenå. Er gift med en radiotekniker. De har lige købt hus i Grenå.
- Gudrun Rytter Thuesen Nielsen*, Elkærgård, Vrinners, 8420 Knebel. Har været på Hadsten husholdningsskole og haft plads forskellige steder. Er nu gårdejer, idet hun sammen med sin bror har overtaget deres fødegård.
- Ilse Kvist Nielsen*, Ødum, nu Sønderkovvej 119, 8520 Lystrup. Har gået på handelskole og har uddannelse i forretning. Blev i 1970 ansat på en kjolefabrik, fik sin uddannelse nr. 2 og er nu tilskærerske. Gift 1968 og har en datter.
- Inger (Vorbjerg Nielsen) Locht*, Korssiggård, nu: Tornhøj, 8560 Kolind. Tog først en læreplads i en tekstilforretning og sluttede læretiden af med handelsskoleeksamen. Gymnastik var hendes store fritidsinteresse og blev efterhånden hovedsagen. 1967 tog hun på Ollerup gymnastikhøjskole, og derfra søgte hun ind på Poul Pedersens gymnastikinstitut i København. Der fik hun orlov et år, så hun kunne komme med på den Flensted-Jensen tur til Amerika, som hendes bror Knud også var med på, og som han har skrevet om i Egåbogen 1970. Efter hjemkomsten er de hver især blevet gift med en, som de lærte at kende på rejsen. Inger er for tiden gymnastik- og svømmelærer i Hasle. Hendes mand er elektriker, og de har lige fået en lille gård, som de skal til at lave om på.
- Rita Møller (Nielsen) Juulsen*, Ugelbølle, nu: Danmarksgade 14, 1., 6700 Esbjerg. Kort efter skoleopholdet kom hun i lære i en kolonialforretning i Århus og blev ved faget til 1970, da hun fik lyst til noget andet. Sejlede så med englandsbådene fra Esbjerg. Traf dér en mand, som hun nu er gift med. For tiden har hun arbejde på en fabrik.
- Ulla Agri (Nielsen) Sørensen*, Kasted, nu: Langkærvej 29, 2. tv., Tilst, 8381 Mundelstrup. Er beskæftiget som dagplejemoder. Er blevet gift med en dejlig mand og har to dejlige børn, skriver hun. I nær fremtid skal de bygge hus i Skjoldhøjparken i Tilst.
- Mie Palmelund*, Egebjerg, nu: Højgård, 5472 Særslev. Har handelsskoleeksamen fra Horsens handelsskole. Elev på Viborg gymnastikhøjskole og derefter sekretær på skolen et par år. Så til et regnskabskontor i Horsens. Foretrak dog skolelivet og kom så til gartner- og frugtavlserhøjskolen »Søhus« som sekretær. Får også tid til at have børnehold, unge og motionshold til gymnastik. Blev gift med en frugtavlser i maj 1972. De har købt en gård på Nordfyn, 20 tdl. tilplantet med 10.000 æbletræer.
- Lene Vibeke (Pedersen) Hedegård Jensen*, Sdr. Ringgade 47, 1., 8000 Århus C. Er for tiden hjemmegående husmoder.
- Jytte (Gunild Pedersen) Fredelund Hansen*, Kolt, nu: Box 308, Godthåb, Grønland.

Begyndte i lære som frisør. Blev gift 1965 og har boet dels i Skanderborg, dels i Nyborg, men rejste til Godthåb sidst i maj 1972. Hendes mand er butiksslager, og Jytte har nu deltidsarbejde i forretningen, hvor han arbejder. De har en lille dreng.

Lene (Rasmussen) Andersen, Højbjerg, nu: Borrevænget 15, 8320 Mårslet. Først et par år i Saralystparkens børnehave og medhjælper på Skåde børnehjem. Så uddannelse på Jydsk børnehaveseminarium. Blev gift midt i uddannelsestiden og fik en søn lige efter afslutningen på seminariet.

Anne (Skøtt) Hammer, Grundfør, nu: Rønbækvej 5, Grundfør, 8382 Hinnerup. Er husassistent på Statshospitalet ved Risskov. Regner med at komme ind som sygehjælper. Er gift, har en søn og bor i et dejligt lille bindingsværkshus i Grundfør.

Birthe Skøtt, Grundfør, nu: Randersvej 573, Spørring, 8200 Århus N. Har for tiden arbejde på Statshospitalet ved Risskov ligesom hendes søster.

Ingrid (Sørensen) Jakobsen, Elholt, nu: Koed Vestergård, 8560 Kolind. Blev gift 1966 i Ryomgård, hvor de byggede hus og boede i fire år. Købte 1970 en gård på 70 tdl., hendes mands fødegård. De har to piger.

Ruth Eskegård (Sørensen) Kristensen, Tulstrup, nu: Svendegårdsvej 11, 8330 Beder. Arbejdede i køkkenet på forskellige institutioner. Begyndte i en slagterforretning i Espergærde 1967. Gift 1969 og flyttede til Beder i eget hus. Er nu deltids ansat ekspeditrice i slagterforretning i Beder.

Marie Thuesen, Agri, 8441 Vrinners. Har været i huset, på et hotel på Mols og på et cafeteria i Århus, hvorefter hun rejste til Odense og prøvede fabriksarbejde. Det holdt hun kun ud i 14 dage og vil nødig til den slags igen. For tiden er hun cafeteriaekspeditrice på Føtex i Odense. Hun og hendes forlovede bygger hus i Ringe og glæder sig meget til, at det bliver færdigt.

Det var det. Endnu en gang tak, allesammen!

Jeg har ikke bragt videre, hvad jeg har set i flere af hilsenerne om at komme til at hilse på hinanden ved elevmødet i maj 1973. Men jeg vil gerne give jer et lille råd. Når tiden nærmer sig, kan I søge kontakt med andre fra jeres eget hold og aftale med dem at mødes på skolen til elevmødet. Kom selv! Men læg jer også i selen for at få flere med. De behøver ikke at stå som medlem i elevforeningen eller at have besvaret den skrivelse, som I har fået i anledning af tiåret for jeres ophold på skolen. I er allesammen velkomne. Skolen plejer at sende indbydelse ud sammen med elevforeningen, og vi håber at se mange flere jubilarer ved elevmødet næste år, end der var kommet i år.

De bedste hilsener til jer alle
Tage Dybkjær

Institutionens generalforsamlinger

15. oktober 1971: Et godt skoleår er gået – det første som ungdomshøj-skole – og det har været et festligt og spændende år. Intet hold bliver som det første, hvis vi skal bedømme det ud fra de tanker og erindringer, der har fæstnet sig hos lærerpersonalet. En overgang i november måned sidste år var der lidt nervøsitet, om det nu også skulle lykkes at få »fuldt hus« til det andet kursus, der skulle begynde efter jul. Det viste sig at være unødige bekymringer – alle pladser blev udnyttede, og sådan har elevtilslutningen fortsat været – på nuværende tidspunkt er der ikke flere ledige pladser til næste kursus.

I den nye højskolelov er der faste retningslinier for lærernes lønindplacering, og hvor mange skolen må have ansat – det beregnes ud fra årselevtallet. Men ellers har det knebet med at leve op til lovforslagets bemærkninger om, at man fra ministeriets side ville praktisere en smidig administration af de nye bestemmelser i en overgangsperiode. Hvis det har været noget, der kostede penge, har mulighederne været begrænsede, idet de økonomiske midler ikke var til rådighed – der skal jo spares. I loven står vist 23 gange, at ministeren bestemmer, og lovens sigte mod at give mulighed for at nedsætte elevbetalingen er ikke gennemførlig endnu. Dette skal ikke opfattes som utilfredshed med den nye lov, men det kniber noget for de bevilgende myndigheder at indfri de forventninger, loven gav grundlag for.

I løbet af året har vi bygget to lærerboliger, så vi nu sammen med tre lejeboliger er så godt stillede som aldrig før. Kommunesammenlægningen har ikke fremmet ekspeditionen af byggesager – det er ikke byggetiden, der trækker ud, men ventetiden på de forskellige bevillinger og godkendelser. Vi har solgt skolens sommerhus ved stranden, da der nu er gode muligheder for at benytte offentlige arealer til strandophold og badning. Vedrørende skolens udvidelsesplaner har ministeriets sagkyndige rådgivere haft enkelte bemærkninger, som vi har forsøgt at svare på og rette os efter, og i den forbindelse har vi købt et jordstykke på 3.000 m² af Dybkjær, for at der kan blive lidt mere luft omkring de kommende nye bygninger. Til finansiering af alt dette og for at have en kontant egenkapital til rådighed til det kommende byggeri har vi optaget et kreditforeningslån i de fem fritliggende lærerboliger, og det skulle gerne gå helt i orden i slutnin-

gen af denne måned – tilskudslovens muligheder med statslån til boliger er midlertidigt inddraget.

27. oktober 1972: Årets største begivenhed har været skolens 50-års jubilæum, som er omtalt andet sted.

Sidste år blev spørgsmålet om alder på institutionens medlemmer berørt, og vi har vedtaget, at elever efter kursusafslutning og andre kan blive medlemmer, hvis de er over – eller når de fylder – atten år.

Skolens regnskab bliver ført på EDB, og vi forsøger at udarbejde kvartalsopgørelser for hele tiden at være på højde med udviklingen vedrørende skolens økonomi.

Eleverne er efterhånden blevet draget mere ind i det daglige arbejde vedrørende oprydning og rengøring, og bedømt udfra skolens udseende indendørs efter kursusafslutningen tilkommer de en rosende omtale.

Til Egåbogen har skolen ydet et økonomisk tilskud, da elevforeningens medlemstal af forskellige grunde har været dalende. Der er tanker fremme om at bede om et økonomisk tilskud fra nogle af dem der plejer at få den gratis.

Skolens gamle badehus ved stranden er fjernet – bygget i 1928 på et hjørne af »Sølyst«s strandarealer. Det var ved at være udtjent og blev benyttet til andre formål end oprindelig tænkt.

Fra ministeriet har vi modtaget godkendelse af skitseprojekt til skolens udvidelse og tilladelse til at gå i gang med detailprojektering. En forsigtig forespørgsel om vi skulle skynde os eller havde god tid gav den oplysning, at vore planer lå i en bunke, hvorpå der stod 1976–77, så det er ikke aktuelt at planlægge enkeltheder i den kommende vinter.

Ved nogle møder sammen med lærerne har vi drøftet forskellige forhold vedrørende bestyrelsesmøder, lærermøder m. v., og de vil blive fortsat i den nærmeste tid angående optryk af skolens brochure.

Frede Bak

Forskelligt

Elevmødet vil blive afholdt den 6. maj 1973

Program vil senere blive udsendt til elevforeningens medlemmer. Kl. 12 samles jubilarerne på skolen til middag. Dertil indbydes 10 års, 25 års og 40 års jubilarer, som vi håber vil møde op i stort tal, altså elever fra vinteren 1962–63, sommeren 1963, vinteren 1947–48, sommeren 1948, vinteren 1932–33 og sommeren 1933. Fra kl. 14.30 fortsætter mødet og er da beregnet for alle tidligere elever fra Egå efterskole og ungdomshøjskole.

Adresseændringer

Hvis der er tale om ny adresse, der ventes at gælde mere end et år, bedes den meddelt til: Egå ungdomshøjskole, Eghøjvej 31, 8250 Egå.

Skolens kursusterminer

Skolen har kurser af 20 ugers varighed i perioderne januar-maj og august-december. Ungdomshøjskolen er en folkehøjskole, der specielt har tilrettelagt sine kurser for 17–19 årige og for 16 årige, der har modtaget 10 års undervisning. Skolens brochure udleveres ved henvendelse til skolen. Tlf. (06) 22 01 26 kan benyttes.

Bestyrelsen for den selvejende institution Egå ungdomshøjskole

Frede Bak, Rodskov, 8541 Skødstrup (formand)

Peter Dethlefsen, Rosenvangsallé 73, 8260 Viby J.

Bjørn Dybkjær, Drosselvænget 5, 5653 Nr. Lyndelse

Ester Kvist-Andersen, Ø. Møllevej 11, Trige, 8200 Århus N

Lis Mogensen, Skjørring, 8544 Mørke

Knud Sørensen, Åstrup, 8541 Skødstrup

Jes Thomsen, Bynksminde, Skæring, 8250 Egå

Elevforeningens bestyrelse

Karen Klinge Andersen, Rosenhøjvej 18, Uggelbølle, 8410 Rønne (formand)

Frede Bak, Rodskov, 8541 Skødstrup

Anna Christensen, Dalgas Avenue 52, 8000 Århus C

Peter Rhode Jensen, Kollegiet, Mejlbyvej, 8250 Egå

Anders Kjeldsen Rasmussen, Eghøjvej 28, 8250 Egå

Knud Vorbjerg Nielsen, Korssiggård, 8560 Kolind

Karsten Palmelund, Egeshus, Egebjerg, 8700 Horsens

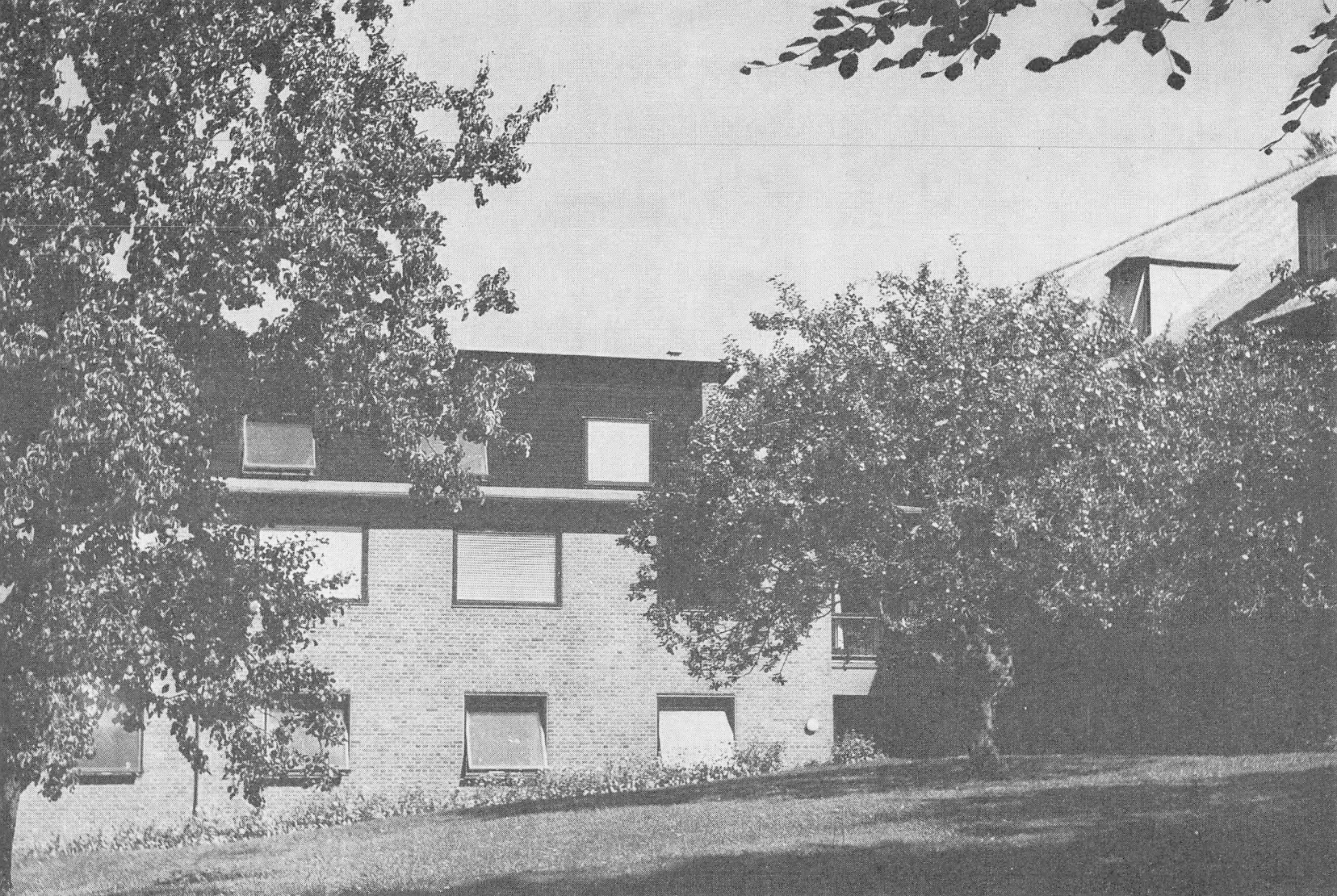
Elevforeningens regnskab

<i>Indtægt:</i>	1970-71	1971-72
	Kr.	Kr.
Kassebeholdning v. periodens start	10.279,24	2776,98
Indtægt ved elevmøde	605,15	432,00
Salg af Egånåle	140,00	4,00
Medlemsbidrag	8.620,00	10.274,00
Gaver til foreningen	60,00	
Salg af Egåbøger på skolen	130,00	91,00
Indvundne renter	242,11	135,77
Renter fra Egåfondet	242,52	
Tilskud til Egåbogen fra skolen	2.325,00	2.000,00
Forkert gireret (skolens konto)	780,00	100,00
Balance	<u>23.424,02</u>	<u>15.813,75</u>
<i>Udgift:</i>		
Elevmøde	1.656,21	250,00
Gave til skolen	4.000,00	160,00
Gave til Dybkjær		440,00
Blanketter og kuverter	433,03	374,88
Porto	2.381,30	2.504,80
Egåbogen	11.396,50	9.725,55
Forkert gireret tilbagebetalt	780,00	100,00
I alt	<u>20.647,04</u>	<u>13.555,23</u>
Kassebeholdning v. periodens slutning	2.776,98	2.258,52
Balance	<u>23.424,02</u>	<u>15.813,75</u>

Egåfondets regnskab

<i>Indtægt:</i>	1970-71	1971-72
	Kr.	Kr.
Kassebeholdning	3.124,53	3.164,53
Renter fra sparekassen	242,52	209,53
Renter af obligation	40,00	40,00
Balance	<u>3.407,05</u>	<u>3.414,06</u>
<i>Udgift:</i>		
Renter overført til elevforeningen	242,52	
Kassebeholdning	3.164,53	3.414,06
Balance	<u>3.407,05</u>	<u>3.414,06</u>
<i>Formue:</i>		
Sparekassebog	3.164,53	3.414,06
Obligation	1.000,00	1.000,00
I alt	<u>4.164,53</u>	<u>4.414,06</u>

Kursister

Januar–maj 1971

Birthe Almstrup, 8220 Brabrand
Kristine Augustinus, 1827 København
Hanne Møl Christensen, 7620 Lemvig
Lisbeth Christensen, 9000 Ålborg
Inge Forman, 9000 Ålborg
Ida Hansen, 8543 Hornslet
Susanne Hansen, 4750 Lundby
Dagny Hundebøl, 6630 Rødding
Birgitte Jacobsen, 8732 Hovedgård
Kirsten Vigstrup Jensen, 4583 Sjællands
Odde
Randi Birk Knudsen, 4750 Lundby
Birthe Ladegård, 7000 Fredericia
Karin Linstow, 2850 Nærum
Anette Madsen, 5250 Fruens Bøge
Elisa Nielsen, 8670 Låsby
Jane Høst Olsen, 2400 København
Berit Nygård Pedersen, 4631 Lellinge
Hanne Pedersen, 5750 Ringe
Ulla Pedersen, 8541 Skødstrup
Janne Sten Rasmussen, 2000 København
Bodil Reimer, 7400 Herning
Britt Sleimann, 7600 Struer
Ingeborg Vester-Petersen, 8900 Randers
Ane-Rikke Winther, 9530 Støvring
Jannike Wolf, 2920 Charlottenlund
Bo Kjeldberg Andersen, 7400 Herning
Stig Andersen, 7000 Fredericia
Peter Busk, 8500 Grenå
Hans Henrik Carstensen, 8240 Risskov
Andrzej Cynkowski, 8260 Viby J
Hans Jørgen Enemark, 6660 Lintrup
Flemming Juul Gade, 9000 Ålborg
Sven Gerken, 6760 Ribe
Karsten Glahn, 1814 København
Jørgen Lennart Hansen, 8500 Grenå
Kurt Jensen, 3000 Helsingør
Peer Jensen, 4220 Korsør
Søren Møller Jensen, 2830 Virum
Bo Toft Jepsen, 7430 Ikast
Gorm Mølbæk Johansen, 7600 Struer
Stefan Bagge Johansen, 4700 Næstved
Philip Sparre Jørgensen, 3480 Fredensborg

Knud Aage Larsen, 7620 Lemvig
Tommy Larsen, 9300 Sæby
Steffen Latsch, 6500 Vojens
Karsten Madsen, 4690 Haslev
Per Mogensen, 7620 Lemvig
Claus Nielsen, 2610 Rødovre
Frank Nielsen, 6100 Haderslev
Meinert Nielsen, 2630 Tåstrup
Ole Nielsen, 7600 Struer
Kim Pedersen, 2650 Hvidovre
Knud Schmidt, 6690 Gørding
Lars Sørensen, 8410 Rønne
Peter Sørensen, 4400 Kalundborg
Jens Collenberg Thisted, 7400 Herning
Leon Wils, 8472 Sporup

August–december 1971

Hanne Lund Andersen, 8210 Århus
Lisbeth Andersen, 2500 Valby
Anegrete Andersson, 2500 Valby
Karen Bech, 2100 København Ø
Birgitte Boesen, 8544 Mørke
Kirsten Christensen, 7600 Struer
Lisbeth Bjerg Christensen, 6600 Vejen
Ketty Christophersen, 9500 Hobro
Hanne Dalgård, 2750 Ballerup
Anette Engelund, 9700 Brønderslev
Dorrit Hørlyck, 6000 Kolding
Berit Eide Jakobsen, 8200 Århus N
Anette Jansby, 7830 Vinderup
Else Marie Jensen, 6700 Esbjerg
Annette Tang Jørgensen,
7000 Fredericia
Karen Margrethe Kjærgaard,
7500 Holstebro
Hanne Winther Knudsen, 3050 Humlebæk
Jette Stokkendal Knudsen, 7500 Holstebro
Ewy Kristiansen, Oslo
Susanne Larsen, 5632 Flemløse
Birgitte Leth, 8900 Randers
Mariane Refstrup Majgaard, 7620 Lemvig
Anne Lene Møller, 6650 Brørup

Eva Møller, 5000 Odense
 Conny Nielsen, 6100 Haderslev
 Ulla Nielsen, 5631 Ebberup
 Anne Mette Olsen, 9000 Ålborg
 Anette Ladefoged Pedersen,
 7420 Hammerum
 Hanne Pedersen, 5000 Odense
 Ulla Pedersen, 8541 Skødstrup
 Ellen Rasmussen, 3050 Humlebæk
 Lis Rasmussen, 4263 Hyllinge
 Ida Rostgaard, 3650 Ølstykke
 Jytte Sørensen, 6700 Esbjerg
 Agnete Pinstrup Thomsen, 9240 Nibe
 Dorte Venneberg, 2860 Søborg
 Ingeborg Winther, 6261 Bredebro
 Wenche Ødegaard, Oslo
 Steen Bonde Christensen, 2700 Brønshøj
 Jørgen Dahlsgaard, 5653 Nørre-Lyndelse
 Niels Erik Eskildsen, 9000 Ålborg
 Tue Friis-Hansen, 2800 Lyngby
 Ole Hougård, 7000 Fredericia
 Tonni Jacobsen, 8330 Beder
 Jens Prisholm Jensen, 5330 Munkebo
 Jakob Jørgensen, 5000 Odense
 Kim Kehlet, 7620 Lemvig
 Claus Larsen, 2700 Brønshøj
 Steen Lavendt, 6100 Haderslev
 Uffe Lintrup, 8200 Århus N
 Jens-Michael Madsen, 6800 Varde
 Frank Duhn Møller, 2860 Søborg
 Tony Nielsen, 4220 Korsør
 Flemming Pedersen, 5491 Blommenslyst
 Klavs Persson, 8900 Randers
 Jørgen Piil, 4871 Horbelev
 Stephan Räfte, 7620 Lemvig
 Karsten Sørensen, 6100 Haderslev
 Per Thykjær, 5260 Hjallese
 Frank Wilhelmsen, 2770 Kastrup

Januar–maj 1972

Carsten Brogård Andersen, 7620 Lemvig
 Else Andersen, 2980 Kokkedal
 Karin Bundgård Andersen, 6093 Sjølund
 Pia Gry Andersen, 2650 Hvidovre
 Ebbe Arnfred, 5761 Ollerup
 Jette Wiel Bang, 2830 Virum
 Ole Bjarup, 6100 Haderslev
 Jette Bruun, 3450 Allerød
 Lene Busk, 8800 Viborg
 Margit Dalsgaard, 9510 Arden
 Torbjørn Egede, 3900 Godthåb

Dorte Fischer-Møller, 2920 Charlotten-
 lund
 Bodil Salling Friis, 8981 Spentrup
 Jens Buch Hansen, 7441 Bording
 John Hansen, 2770 Kastrup
 Kirsten Hau, 2950 Vedbæk
 Sara Heilmann, 3912 Sukkertoppen
 Lone Hellstrøm, 2450 København SV
 Peter Heuser, 4550 Asnæs
 Birgit Holm-Pedersen, 2770 Kastrup
 Kirsten Høy, 8600 Silkeborg
 Benny Berg Jensen, 7620 Lemvig
 Inger Jensen, 2610 Rødovre
 Lisbeth Jensen, 9900 Frederikshavn
 Tom Strange Jensen, 4200 Slagelse
 Birgit Johansen, 4632 Bjæverskov
 Erik Hovby Jørgensen, 5700 Svendborg
 Jørgen Jørgensen, 9632 Møldrup
 Niels Jørgensen, 2630 Tåstrup
 Pia Torp Kristensen, 5400 Bogense
 Anne-Mette Larsen, 3400 Hillerød
 Lene Larsen, 3550 Slangerup
 Susanne Larsen, 2840 Holte
 Ole Lauritsen, 5000 Odense
 Stig Marling, 7000 Fredericia
 Lise Møller, 6092 Varmark
 Birgit Nielsen, 2800 Lyngby
 Hanne Holst Nielsen, 6091 Bjert
 Helge Nielsen, 6472 Kirke-Hørup
 Linda Nygård Nielsen, 2630 Tåstrup
 Birthe Nilsson, 1954 København V
 Lisbeth Olesen, 7950 Erslev
 Steen Pedersen, 6092 Varmark
 Vivi Volder Pedersen, 1368 København K
 Anette Petersen, 4171 Næsby Vrå
 Anne-Lise Petersen, 2800 Lyngby
 Ellen Birgitte Petersen, 9000 Ålborg
 Aksel Præstegaard, 7620 Lemvig
 Bjarne Rasmussen, 8900 Randers
 Lars Roest, 8700 Horsens
 Gert Rosenlund-Knudsen, 5700 Svendborg
 Hanne Loft Schmidt, 7300 Jelling
 Ingrid Schreier, Flensborg
 Hans Jørgen Sennels, 2650 Hvidovre
 Anja Severinsen, 9000 Ålborg
 Hans Skau, 6091 Bjert
 Kirsten Skiødt, 2770 Kastrup
 Anne Skov, 6600 Vejen
 Susanne Skaaning, 7500 Holstebro
 Lea Sørensen, 4220 Korsør
 Susanne Sørensen, 3600 Frederikssund
 Anna-Ida Thomsen, 3000 Helsingør
 Steen Wachterhausen, 7441 Bording

Carsten Wildt, 2770 Kastrup
Annette Wilson, 2200 København N
Niels Wiuff, 6091 Bjert

August–december 1972

Pia Andersen, 4632 Bjæverskov
Ulf Andersen, Oslo
Aggie Andreassen, 2500 Valby
Birgitte Assentoft, 2300 København S
Sussan Bergqvist, 2100 København Ø
Bodil Bloch-Møller, 6700 Esbjerg
Rita Brobak, 9700 Brønderslev
Gert Carøe, 9600 Års
Else Christiansen, 4990 Sakskøbing
Eva Clausen, 6800 Varde
Lisbeth Eilersen, 7000 Fredericia
Mads Fischer, 4220 Korsør
Lene Fredborg, 9000 Ålborg
Lone Frederiksen, 2720 Vanløse
Marianne Galløe, 2890 Hareskovby
Ulla Gregersen, 2850 Nærum
Anker Hansen, 4400 Kalundborg
Ken Hansen, 2650 Hvidovre
Steen Hansen, 5260 Hjallesø
Viggo Hansen, 6800 Varde
Jette Heldorf, 4000 Roskilde
Mette Husted, 7660 Bækmarksbro
Solveig Høgsted-Thomsen, 4621 Gadstrup
Peter Ipsen, 3000 Helsingør
Bitten Jakobsen, 2720 Vanløse
Jytte Jensen, 8800 Viborg
Sonja Jensen, 6821 Næsbyjerg
Jørgen Johansen, 5700 Svendborg
Inge Jørgensen, 6600 Vejen
Leif Jørgensen, 8643 Ans

Søren Jørgensen, 2970 Hørsholm
Peter Klint, 2930 Klampenborg
Inge Knudsen, 8800 Viborg
Søren Knudsen, 7000 Fredericia
Torben Lang-Jensen, 4690 Haslev
Johanne Larsen, 7620 Lemvig
Esben Larsen, 4180 Sorø
Lilian Magnussen, Nordhachstedt
Suzan Mohr, 2730 Herlev
Irene Mortensen, 8660 Skanderborg
Britta Nielsen, 6800 Varde
Dorte Nielsen, 2300 København S
Inge Nielsen, 9000 Ålborg
Jens Damkjær Nielsen, 2800 Lyngby
Kurt Bisgård Nielsen, 4261 Dalmose
Pia Nielsen, 4850 Stubbekøbing
Annette Nimb, 2920 Charlottenlund
Jenna Pedersen, 4990 Sakskøbing
Susanne Qvistorff, 1802 København V
Helga Rasmussen, 8584 Tranehuse
Thomas Ruff, 2830 Virum
Lars Schmidth, 2630 Tåstrup
Inge-Bodil Skriver, 8850 Bjerringbro
Lars Sonne, 9640 Farsø
Vibeke Stage, 4990 Sakskøbing
Jane Sørensen, 9850 Hirtshals
Jørn Sørensen, 9900 Frederikshavn
Lili Sørensen, 8850 Bjerringbro
Steen Sørensen, 8700 Horsens
Birgit Thomsen, 7100 Vejle
Benny Thorndal, 2740 Skovlunde
Kurt Thuesen, 5700 Svendborg
Hanne Torp, 8800 Viborg
Else Visgård-Knudsen, 7500 Holstebro
Jørn West, 4100 Ringsted
Inger Wiene, 2850 Nærum
Per Zepernick, 2300 København S